

Dózsa György Művelődési Otthon

2117 Isaszeg, Dózsa György u. 2., Tel.: 28/582-055, fax: 28/582-056
e-mail: isaszegmuvotthon@citromail.hu, Honlap: www.dozsamuvotthon.atw.hu

Tervezett programkínálat:

Február 6. A Klapka György Általános Iskola és AMI felső tagozatos tanulóiinak farsangja
Február 7. A Klapka György Általános Iskola és AMI alsó tagozatos tanulóiinak farsangja
Február 12. A Damjanich János Általános Iskola felső tagozatos tanulóiinak farsangja
Február 13. A Damjanich János Általános Iskola alsó tagozatos tanulóiinak farsangja
Február 21. 11 óra Az 1848-49 Magyar Szabadságharc Hagyományörző Hadseregének gyűlése
Február 14. Az Isaszegi Nyugdíjasok Baráti Körének farsangja
Február 16. 17 óra Isaszeg város általános iskoláinak bemutatkozója a leendő kisiskolásoknak
Február 25. 12-17.30 óra A Klapka György Általános Iskola és AMI versmondó versenye
Február 25. A kommunizmus áldozatainak emléknapja
17 óra Emlékmise az áldozatokért a Szent István katolikus templomban
18 óra Megemlékező előadás a Dózsa György Művelődési Otthonban a Fidesz Isaszegi Szervezete, az Április 6. Kör, az Isaszeg Térség Vitézei, a Nemzeti Lobogó Társasága, az Isaszegi Nemzeti Társaság és a Szent Márton Lovashagyományörző Egyesület közös szervezésében
19 óra Emléktábla avatása az I.-II. világháborús emlékműnél. Az egyházi méltóságok áldása után beszédet mond Hatvani Miklós Isaszeg város polgármestere.
Február 27. 15-17 óra A Klapka György Általános Iskola és AMI versmondó versenye

Szolgáltatások:

Február 2. 18 óra KRESZ-tanfolyam; jelentkezés és tájékoztatás
Február 9. 11-13 óra A.S.A ügyfélszolgálat a Művelődési Otthon előterében
A már közkedvelt tanfolyamok (jóga, hastánc gyöngyfűzés, zenebölcső, bélyeg szakkör) mellett új foglalkozások indulnak, melyekre szeretettel várjuk az érdeklődőket!
Tipegő-Topogó babáknak és mamáknak: hagyományörző, mondókázó, játékos, táncos foglalkozások indulnak 2009. január 8-tól csütörtökönként 10.15-11-ig a Dózsa György Művelődési Otthonban. A foglalkozásokat vezeti: Benedek Krisztina néptáncpedagógus; hangszeren közreműködik: Joób Emese zenetanár. Részvételi díj: 800 Ft/alkalom (1 felnőtt + 1 gyermek), minden további résztvevő családtag esetén: 200 Ft/fő/alkalom. Elérhetőség: 70/319-7734
Anyakör: „Amit régen a nagyanyámmal beszéltem meg...” Kötetlen és intim beszélgetés az anyaság, nőiség mindennapi örömeiről és bánatairól. Csoportvezető: Gazdagné Leitner Erzsébet – Tündi, gazdagne.tunde@freemail.hu
Gyógytorna: Mozgásszervi betegséget csak mozgással lehet gyógyítani! Gyógymódja a gyógytorna! Információ: Tarnawa Terézia gyógytornász 70/326-83-10
A Csata Táncegyüttes új csoportot indított januártól olyan **felnőttek** számára, akiknek még nem volt alkalmuk megismerkedni a magyar néptáncsal, de érdeklődnek a műfaj iránt, vagy igényük van a mozgásra. A próbák időpontja: kedd 20-21-ig. Információ: Bánszkiné Varga Judit 30/242-8170; Kővágó Zsolt 70/374-0393.
A programok változtatásának jogát fenntartjuk!

AZ NCA pályázat

Civil szervezetek működésének támogatására
A pályázat kódja: NCA-KM-09
(forrás: ESZA Kht.)

A pályázat a civil társadalom erősítését, a civil szervezetek társadalmi szerepvállalásának segítségét szolgálja. A pályázat célja szervezetek működéséhez való hozzájárulás, mind eszköz, mind infrastruktúra, mind humán erőforrás tekintetében, melyek elősegítik a szervezet fejlődését, működését.

A pályázatok benyújtásának határideje: 2009. március 06.

A pályázás részletes feltételeit, így a támogatható szervezetek körét, a támogatás formáját és mértékét, a támogatható költségek körét, a pályázat benyújtásával kapcsolatos információkat a pályázati kiírás és a pályázati útmutató tartalmazza.

További információk:

A pályázati kiírás és a pályázati útmutató elektronikus úton letölthető honlapunkról, valamint a www.nca.hu honlapról, illetve az ESZA Kht. kérés esetén postai úton is eljuttatja az érdeklődő civil szervezetek számára.

A pályázati kiírás emellett személyesen is átvehető 9.00 és 16.00 óra között az ESZA Kht. (1134 Budapest, Váci út 45. C épület II. emelet), valamint a megyei civil szolgáltató központokon keresztül.

A pályázattal kapcsolatban további információkat a megyei civil szolgáltató központokban, illetve az ingyenesen, hétfőtől csütörtökig 9.00-15.00 óra között, pénteken 9.00-14.00 óra között hívható 80/204-453 telefonszámon, valamint az info@nca.hu e-mail címen is kaphatnak.

1%
a gondoskodás méltósága

ESE Egymást Segítő Egyesület
kiemelkedően közhasznú szervezet

Alapítva: 1989. PÉLDAKÉP DJÚ

Adószámunk: 19173245-2-13

TARTALOM

Programajánló	2
Felhívás	3
Szűcs Erika szociális és munkaügyi miniszter látogatása az ESE-ben	4-5
Tanösvény tervek	5
Elvira néni 100 éves	5
Közéleti arcképcsarnok	6-8
Egységben az erő!	
Ökumenikus imahét 2009. január 18-25.	9
Cser László emlékére	
Emléktábla-avatás	
Aszód, 2009. január 23.	10-11
Idősbarát lakásporgram	11
Az ESE története	12-21
A klubban történt	22
„Önt nagyon szereti az Isten...”	
Karácsonyi ajándékunk története	23
ESE Pitti Katalin Idősek Klubjának programjai	23
Társulással olcsóbb lehet az energia	24
Igen, menni fog!	25
Ismét Utazás kiállítás	25
Ünnepek utáni könnyű ételek	26
Vasúti menetrend	26
Farsang, ünnepek, kikapcsolódás, bulik	27
Ismét zeneszerzői maraton a Művészetek Palotájában!	
2009-ben Dvořák műveiből válogathatunk!	27

Felhívás

Kedves Barátaink, Támogatóink! Kedves egykori, jelenlegi és leendő ESE tagok!

Az Egymást Segítő Egyesület (ESE) 1989. június 5-én tartotta alakuló ülését, és az elmúlt 20 év alatt összefogással, országos szinten is egyedülálló módon, társadalmi célú Segítő Házakat épített fel Pécelen és Isaszegen.

A huszadik születésnap alkalmából **2009. június 5-6-án kétnapos jubileumi ünnepséget szervezünk** péceli Szociális Központunkban. Az ünnep előkészületeinek első megbeszélését megtartottuk, melyre szerencsére sokan eljöttek, emlékeiket, érdekes történeteiket megosztották a jelenlévőkkel. A kis nosztalgiazás után az Egyesület két évtizedét három életszakaszra osztottuk, és az egyes korszakokban legaktívabb tagokból, önkéntesekből, dolgozókból csapatok alakultak. A három csapat fogja az ünnepségen az akkori évek legfontosabb eseményeit, történéseit valamilyen módon megjeleníteni. A csapatok vezetőjét is megválasztottuk:

I. csapat (1989-1995):

Horváth Anna (Szinger Jánosné) – tel.: 28/549-055,

II. csapat (1996-2000):

Ugi Rácz Imréné (Erzsike) – tel.: 20/561-1890, e-mail: ugicofi@freemail.hu

III. csapat (2001-2009):

Kis Istvánné (Erzsike) – tel.: 30/515-0739, e-mail: tito2007@freemail.hu és

Bense Zsuzsanna – tel.: 20/516-1146, e-mail: kiscsibesz@citromail.hu.

Szeretnénk, ha a jubileumi ünnepség az elmúlt két évtizedünk méltó ünnepe lenne, és már a szervezésbe, a műsorkészítésbe minél többen bekapcsolódnának, az otthon őrzött relikviákat, fényképeket rendelkezésünkre bocsátanának, emlékeiket megírnák. Tisztelettel kérjük mindazokat, akik szívesen részt vállalnak a feladatokból, jelentkezzenek a csapatvezetőknél, vagy az ESE központi elérhetőségeinek bármelyikén (28/454-076 vagy 28/454-077, ese@vnet.hu).

Apróné Orosz Margit

ESE Híradó kistérségi közéleti és kulturális havi folyóirat a civilekért

A lap ára: 260 Ft

Szerkesztőség és hirdetésfelvétel: 2119 Pécel, Pihenő u. 2. Telefon/fax: (36)28/454-076, (36)28/454-077 • www.egymast-segito.hu • e-mail: ese@vnet.hu, • Kiadja: Egymást Segítő Egyesület (ESE) • Felelős kiadó: Némethy Mária • Olvasó szerkesztő: Rádi Zoltán • Felelős szerkesztő: Apróné Orosz Margit • Szerkesztőbizottság: Apróné Orosz Margit, Bense Balázs, †Cser László, Cserepes Tímea, Csontos Tamásné, Durkó Sándor László, Fábrián Lászlóné, Hídvéghy Margit (fotó), Ivánkovicz Zoltán, Némethy Mária, Parajdi Olga, Szabó Zoltán, Tasnádi Katalin, †Barna Topurek Tamás • A folyóiratban megjelent cikkek tartalmáért egyszemélyben az írója a felelős. • Nyomás: Manuta nyomda, telefon: (36)30/636-0336 • Nyomdai előkészítés: Bezák Tibor, telefon: (36)20/269-7055 • Engedélyszám: B/PMF1393/P/1994 HU ISSN 1785-2013 • Megjelenik minden hónapban. ESE isaszegi telephelye: Alemany Erzsébet Segítő Ház 2117 Isaszeg, Nap u. 2/b. Tel./fax: (36)28/582-425, (36)28/582-426, e-mail: aesh@invitel.hu

Szűcs Erika szociális és munkaügyi miniszter látogatása az ESE-ben

A társadalmi gondoskodásban a szociálpolitikának – különösen nehéz gazdasági helyzetben – keresnie kell a hangsúlyokat, hogy legalább a legégetőbb társadalmi feszültségek enyhítésére megtalálja a megoldásokat, a forrásokat.

A hangsúlyok hónapok óta körvonalazódtak a szakmában is, a szociális tárca kidolgozta az „Út a munkához” című programot, amely – mint a neve is jelzi – a munkához jutás elősegítésével képzeli el – országos léptékben – a legnagyobb társadalmi feszültségek: a szegénység, a tartós munkanélküliség enyhítését.

És persze a meglévő gondokon felül itt van a tél is. A híradások kegyetlenek: újabb és újabb kihűléses halálesetek utcán, fűtés nélküli lakásokban. Az idei télén a már több száz névtelen gyászt összesítő statisztika mögött súlyos társadalmi kór feszül, amelyet az egyén önhibájára, önsors-rontása nem old fel. A magára hagyott hideg-nyomor léte felveti mindnyájunk és hangsúlyosan a teljes kormányzat felelősségét. De most azonnali megoldások szükségeltetnek.

A mindenkori szociális tárca hozzászokhatott az azonnali, gyorsan-gyorsan intézkedésekhez, sürgős jogszabály-módosításokhoz, hiszen még egyetlenegy kormányzatnak sem volt hangsúlyos, komplex programja a több mint húsz éve alapjaiban megváltozott, kiszélesedett, mélyülő társadalmi kórok „kezelésére”. Úgy volt ezzel a kormány, mint a türelmetlen szülő: inkább zsebpénzt adott a törődést igénylő gyerekének, minthogy foglalkozzon vele. Az eredményt ismerhetjük.

A szociális segélyezés eredményeit és eredménytelenségének sajátos önkormányzati megoldáskereséseit is ismerhetjük, elég csak a „monoki modell” néven elhíresült média bummot említeni.

Dr. Benkovics Gyula köszönti Szűcs Erika miniszter asszonyt

elv valós társadalmi tartalmát, épp a döntésre felkent grémiумokkal. A gazdasági válsággá mélyülő pénzügyi világválság sem nyitott teret a szociális tárca előtt a „szociális paradigma-váltás” 93.036 négyzetkilométernyi elterjesztéséhez.

A bevezető gondolatok kiérlelését a 2009. január 16-án egyesületünk péceli Szociális Központjába érkező **Szűcs Erika miniszter** délutáni vendégül látása készítette, mikor is egész napos Pest megyei látogatása alkalmából magas rangú kíséretével megérkezett Pécelre, az ESE Szociális Központba.

A tudósítás műfaji keretén túlmenve, engedjen meg a Kedves Olvasó egy személyes felütést: egyesületünk húsz éves működése alatt egyetlen miniszter sem járt nálunk. Az Első Miniszter vendégül látása mégsem okozott még protokollárisan sem gondot, egyrészt a programnak ezt a részét erre képzett önkormányzati munkatárs, Papp Istvánné Piroska segítette, másrészt a munkaebéd étel- és süteménymenüjének összeállítása Kovács Ferenc üzemvezetőnknek és csapatának rutinmunkát jelentett. (A vendégasztal összesen 26 főre terítetett.) A magas rangú vendégek az ESE Teréz anyja termében gyülekeztek. Itt került sor a bemutatkozásra, itt hangzottak el **dr. Benkovics Gyula** polgármester üdvözlő szavai a virágcsokrok átnyújtása közben.

A kötetlen beszélgetés, a kölcsönös ismerkedés már a négyfogásos ebéd ideje alatt megkezdődött a csodálatosan megterített asztalnál.

Megtudhattuk azt is, hogy a miniszter asszony és kísérete délelőtt Gödöllőn tanácskozott a hét országos önkormányzati szövetség vezetőivel és a hajléktalan-ellátásban résztvevő civil szervezetek vezetőivel. A miniszter meglátogatta a Forrás Szociális Segítő és Gyermekjóléti Szolgálat keretében működő hajléktalanszállót, amelynek köszönhetően éjszakánként egyetlen hajléktalan sem fagyoskodik az utcán Gödöllőn. Szűcs Erikát **dr. Gémesi György** polgármester és **dr. Nánási Éva** címzetes főjegyző tájékoztatta a szociális ellátás gödöllői rendszeréről, a Forrás munkáját az intézmény vezetője, **Forrainé Murányi Judit** mutatta be.

A péceli bemutatkozáson **Szűcs Erika** és kísérete, **dr. Kocsis Bernadett** miniszteri titkár és **Sipos András** miniszteri tanácsadó megismerkedhetett a péceli önkormányzat szociális tevékenységével, amelyet **Richter István**, a szociális iroda vezetője statisztikai adatokkal is bemutatott. Köszönet illeti a miniszter

Szűcs Erika, Fogarasiné Deák Valéria, Esztergályos Sándorné és Vancsó Ilona

A 2008. május 8-án hivatalba lépő **Szűcs Erika** szociális és munkaügyi miniszter nem került irigyelt pozícióba, és nem is tehetett népszerűsége növelő javaslatokat az ellenzék keresztüztében, kisebbségi kormányzati felállásban. A sajátosan „magyar” bel-viszony elemzésénél érdemes tisztázni egy sajnos-tételt, a szociálpolitika szakmai minimuma ugyanúgy nem sajátja az országgyűlési képviselőknek, mint ahogy az önkormányzatiaknak. Azaz rendkívül nehéz megérteni a törvényben már elfogadott kulcsszavak: az esélyegyenlőség, a szolidaritás, a rászorultság-

asszony Pest megyei programját szervező **Fogarasiné Deák Valéria** országgyűlési képviselő asszonyt, aki elismerő szavakkal méltatta az Egyesület húszéves munkáját, a péceli és isaszegi segítő házak komplex intézményeiben folyó példaértékű gondoskodást. A három pilléren – a gondoskodáson, a foglalkoztatáson, a képzésen – alapuló ESE- modellt a miniszter asszony országos elterjesztésre javasolta. Kiemelte a modell komplexitásából adódó finanszírozási előnyök mellett a belső és külső piacra szervezett sokféle szolgáltatást, amelyek tartós munkahelyteremtést eredményeztek az ESE-ben. Nem titkolta csodálkozását az országosan jellemző: „az önkormányzat segíti a civil szervezetet” – péceli formabontásán.

A miniszter asszony Kara Gabriellát hallgatja

A ESE Bacsoni István Rehabilitációs Ápolóotthon bemutatását **Tóth Tamásné Marika** ápolási igazgató vezette. A családi hangulatot és gondosságot sugárzó otthon nemcsak a miniszter

asszonyt, hanem a péceli vendégeket: Bartha Attiláné és Sarlós Imre alpolgármestert, dr. Csizmadia Julianna jegyzőt, Miczki Sándorné és Vancsó Ilona intézményvezetőket, dr. Kozma Gábor, az Egészségügyi Szolgálat intézményvezetőjét, Esztergályos Sándornét, a Nyugdíjas Klub vezetőjét, Gyüre Pál igazgatót is elismerésre készítette.

A látogatás összegzésére és a sajtótájékoztatóra az ESE Pitti Katalin Idősek Nappali Klubjának helyiségében került sor, ahol **Szücs Erika** ismételten hangsúlyozta, hogy az állam a szűkülő költségvetés szorításában nehezen tud megfelelni a szociális és demográfiai kihívásoknak. Az egyensúly megteremtéséhez ezért szükséges a családok, hozzátartozók segítőkészségét is igénybe venni, ehhez viszont jogszabály-módosítások kellenek. A szociális ellátásban résztvevő civil szervezetek, önkormányzatok, egyházak, vállalkozások hatékonyabb együttműködéséhez pedig a jelenlegi uniformizált szabályozás finomítása elengedhetetlen. Az élénk szakmai beszélgetésben a péceli Cigány Önkormányzat vezetője, **Csemer Miklós** is beszámolt a helyi cigányságot érintő problémákról és a rendelkezésre álló szűk forrásokról. **Dr. Benkovic Gyula** polgármester foglalkoztatási tervekről beszélt a helyi mezőgazdaság fejlesztési lehetőségeiben, amely térségi együttműködéssel valósítható meg. Szó esett a fogyatékos ellátás helyzetéről is, **Kara Gabriella**, az isaszegi ESE Alemány Erzsébet Segítő Ház Fogyatékosok Integrált Intézményének vezetője bemutatta a négy egységben működő rendszert, a Lakóotthon, a Fogyatékosok Nappali Intézménye, a Támogató Szolgálat, valamint a Pedagógiai Szakszolgálat munkáját, hangsúlyozva a foglalkoztatás jelentőségét az ellátásban.

Külön kiemelés érdemel az ünnepi fogadás baráti légköre, oldott hangulata, és az az érdeklődő figyelem, amely Szücs Erika miniszter részéről nyilvánult meg a beszélgetésekben. A majd három órás ünnepi látogatás minden résztvevőjének arcán érződött az öröm, jó volt találkozni Szücs Erikával. Köszönjük, hogy eljött.

Némethy Mária

Tanösvény tervek

Nottes Béla, Kovács Tamás és Sarlós Imre

Pécel Város Polgármesteri Hivatala a Budapesti Természetbarát Sportszövetséggel és a Pest Megyei Természetbarát Szövetséggel tanösvény megvalósítását tervezi. Várjuk a péceli polgárok javaslatait, milyen témában (geológia, botanika, történelem, helytörténet stb.) valósuljon meg a Ráday-kastélytól induló s a Locsod pusztánál található Forró-forrásig vezető új tematikus turista út.

Javaslatokat, hozzászólásokat a választól@pecel-hivatal.hu és a sarlos.imre@pecel.hu e-mail címre várjuk.

forrás: www.pecel.hu

Elvira néni 100 éves

Molnár Józsefné, Elvira néni 100. születésnapját szerette körében ünnepelte a Jézus Szíve Társasága Idősek Otthonában Pécelen. A jeles alkalomból dr. Benkovic Gyula polgármester, Bartha Attiláné alpolgármester és Burger Ferenc plébános is köszöntötte idős polgárunkat. A polgármester úr Gyuresány Ferenc miniszterelnök köszöntő levelét is felolvasta, ezt követően zenés műsorral folytatódott az ünnepség.

forrás: www.pecel.hu

Közéleti arcképcsarnok 14.

Lestyán Péter és Kiss József képviselők

Tisztelt Olvasó! A Közéleti arcképcsarnok című sorozat az utolsó részéhez érkezett. Mostani beszélgető partnereim Pécelen ismert személyek, hiszen Lestyán Péter úr régóta él a városban, 1991 óta igazgatja a Ráday Pál Gimnáziumot, és a közéletben az önkormányzatiság kezdete óta részt vesz mint képviselő. Kiss József úr gyermekkorra óta Pécelen él, a rendszerváltás óta önkormányzati képviselő, két cikluson keresztül alpolgármester volt, ismert vállalkozó. Előre megadott kérdések alapján kezdtük a beszélgetést, ahogyan „belemelegedtünk”, úgy térünk el az előre eltervezett menetrendtől.

Sz.Z.: Kezdjük a beszélgetést bemutatkozással! Önök jól ismertek a településen, de az olvasókat érdeklik érdekes életrajzi részletek is.

Lestyán Péter (L.P.): Egri értelmiségi családba születtem. Szüleimmel, három testvéremmel, apai nagyanyámmal és az egyik déd-nagynénémrel éltünk egy családban. Gyönyörű gyermekkorom volt. Az 50-es, 60-as években viszonylag szegényen éltünk, de lelkiekben annál gazdagabban. Irodalomban, művészetekben olyan ismereteket kaptam a szüleimtől, olyan örökséget, amelyet a mai napig őrzök. Gyöngyösön jártam középiskolába (a színjátszó kör tagja voltam, újságot szerkesztettem, kacérkodtam a filmrendezői pályával). Aztán kertészmérnök lettem, majd magyar-népművelés szakon végeztem az ELTE-n, később történelemből is diplomáztam. Dolgoztam a Jászságban, megnősültem, 3 lány gyermekem és 6 unokám van. Néhány éve elváltam, azóta egyedül élek. 1991 óta vezetem Pécelen a gimnáziumot, előtte ugyanitt történelmet és magyart tanítottam.

Kiss József (K.J.): Sokan ismerhetnek már, hiszen 1990 óta vagyok önkormányzati képviselő, ebből 8 évig az alpolgármesteri pozíciót is betöltöttem. Gyermekkorom óta itt élek, így ismerem a lakosság és a település problémáit és a helyi adottságokat. Három gyermek édesapja és három unoka nagyapja vagyok.

Sz.Z.: Önök mindketten többször voltak egyéni képviselők, most listán jutottak mandátumhoz. Miben látják a különbséget az egyéni és listás képviselők között?

K.J.: Én úgy érzem, nincs köztük „rangbeli” különbség, azonos felelősséggel és kötelezettséggel bíró a feladat. Többször voltam egyéni képviselő, de soha eszembe nem jutott volna, hogy kiváltságosabb a helyzetem.

Sz.Z.: Arra gondoltam, hogy az egyéni képviselőnek körzete van, fogadóórát tart, és ez több munka.

L.P.: Jó lenne, ha így lenne, de el van ez túlozva. Egy-egy „kijárássra”, az ügyek kedvező elintézésére a körzetben a listás képviselőnek is lehetősége van.

K.J.: Sőt, ebben a szituációban külön jó, hogy ha több képviselő is azonos célért dolgozik a körzetben, mint például az enyémben. Amit a választások előtt elhatároztak, közösen meg tudják valósítani, kilobbizni az önkormányzatnál.

L.P.: Ez mindig bizalmi kérdés a választó részéről. Lehet, hogy egyéni képviselőre szavazott, de a listás képviselő befogadóbb a problé-

máját illetően, jobban el tudja intézni az ügyet, és benne bízok meg jobban az ott lakó polgár. Lehetőség-függő is a dolog, amikor olyan szűkös keretek között gazdálkodik az önkormányzat, mint a miénk. Minden képviselőnek nehéz megvalósítani az elképzeléseit vagy megoldani a problémákat. Ami a fogadóórákat illeti, nem sokan élnek vele, annak idején, ha ötvenhatan eljöttek a fogadó órára, akkor jó volt. Az országgyűlési képviselőnél is alig vannak páran, nyilvánosak a testületi ülések, szinte nincs érdeklődő, ezen a területen is igen nagy a fásultság, a passzivitás, a bizalmatlanság.

Lestyán Péter

K.J.: Korábban, amikor jobb helyzetben volt az önkormányzat, a képviselők is eredményesebben tudtak dolgozni, ügyet intézni, a választók problémáival foglalkozni. Mikor 1990-ben kezdtük az önkormányzati munkát, az állami támogatás 70 %-os volt. Azóta fokozatosan és igen drasztikusan csökkent a támogatás mértéke.

L.P.: Én úgy látom, ez az önkormányzati rendszer megbukott. Át kellene gondolni, új törvényt alkotni, ezen a módon az önkormányzatok nem finanszírozhatók. Korábban mások voltak a lehetőségek, és ezek a problémák nem írhatók az önkormányzatok rovására. Ami a testületi munkát illeti, amikor kialakult az önkormányzatiság, azt az élményt soha vissza nem lehet hozni, az olyan volt, mint amikor

az ember az első szerelmével találkozik, felelmúlhatatlan. Később voltak zűrös megkevesébe zűrös időszakok, de ezt a ciklust eddig a kiegyensúlyozottság jellemzi és a normális munka. Nincsenek szélsőségek és veszekedések. Viták vannak, mert annak lennie kell, de nem politizálódik át a testület.

K.J.: Az ellentéteket másképpen oldjuk meg. Korábban igen sok háborúskodást éltünk meg, de a fejlődés is nagyobb volt. A beruházások példa nélküliek voltak, az infrastruktúra fejlesztését lakossági hozzájárulás nélkül oldottuk meg. Ez nem volt jellemző a környéken, ott a lakosságnak minden fejlesztésbe be kellett „szállnia”. Amikor Pécelen ingyenes volt a csatornabekötés, addig a szomszédos településeken pl. Isaszegen fizetni kellett érte a lakosoknak.

L.P.: Én is csak erősíteni tudom, amit Kiss úr elmondott, sőt még egy időszakkal visszalépnék, olyan infrastrukturális fejlődés, mint a „Bacsoni-érában” volt, az most nehezen képzelhető el. Lehet, hogy az akkori ingyenesség később visszautótt, kiürült a kassza, de mindenki támogatta az akkori elképzeléseket.

K.J.: Az volt a felfogás, hogy miért kérjünk hozzájárulást az állam által egyébként is terhelte lakosságtól, amikor a büdzsében van pénz. Osztom Lestyán képviselő úr véleményét, mert ha kérünk hozzájárulást, akkor sokkal több dolgra jutott volna pénz.

L.P.: Visszatérve az eredeti kérdésre, jó, ha a testületben van egy bizonyos állandóság, hogy a ciklusokon áthúzódó elképzelések megvalósításához legyen folytonos képviselői akarat.

Sz.Z.: Erre való a lista! Azt nem lehet elvárni, hogy az egyéni képviselőt mindig újra válasszák, annak ellenére, hogy többeket több cikluson keresztül megválasztottak.

K.J.: Teleki Gyula a legjobb példa, 1990 óta a körzetében nem volt még ember, aki „megverte” volna, mindig Ő győzött. Tesánszki János, Lestyán Péter és jómagam több cikluson keresztül voltunk képviselők. Egyébként a listás képviselő is megdolgozik a mandátumáért, hiszen többségük egyénileg is indul, és a legtöbb szavazatot gyűjtő képviselőjelöltnek van esélye listán bejutni a testületbe.

L.P.: Nekünk sok újat nem tudnak mondani, ahogy szokták mondani, mert teljesen benünk van, a tapasztalatainkban az önkormányzatiság. Nincs róla kimutatás, de igen nagy a különbség a képviselők között az aktivitásban. Nem az a lényeg, hogy egy képviselő hány városi rendezvényen vesz részt, az sem fontos,

hogy a helyi TV nyilvános adása során hány-szor nyilatkozik meg a testületi üléseken. Az már fontosabb, hogyan vesz részt a bizottsági és testületi munkában, hány alkalommal jár el a jegyzőnél vagy polgármesternél a köz ügyeiben. Ehhez viszont rutinra, tapasztalatra van szükség.

Sz.Z.: Az előbbi kérdésnek volt egy második része is, nem kötelező rá válaszolni, de érdekelne a véleményük. Ez pedig a testületen belüli „béke” és ennek az „ára”, valamint az, hogy a PKE képviselői valóságos politikai súlyuknál nagyobb befolyással bírnak-e a helyi politikában?

K.J.: Nem tudom, hogy kik azok a képviselők, akik a „békéről” és annak „áráról” beszéltek, de nekem az a véleményem, hogy „háború” nélkül nincs „béke”, és az „ára” pedig meggyőzés, a közös megegyezésre jutás fontos kérdésekben. Testületi döntéseknél sok esetben konfliktus alakul ki, ez természetes, hiszen sokaknak más lehet a véleménye. A kérdés második részére vonatkozóan elmondhatom, hogy hárman kerültünk be a testületbe a PKE részéről. Úgy gondolom, semmivel sem vagyunk nagyobb befolyással, mint más csoportok, pl. a FIDESZ, akik szintén 3 fővel kerültek be a testületbe. Az elmúlt 18 év tapasztalata alapján véleményem szerint a legjobb összetételű képviselőtestület alakult ki Pécelen.

L.P.: A magam részéről ezt a „szállongó” dolgot igazságtalannak tartom. Kiss úrral és több képviselőtársammal már sok „háborút” megértünk. Elmondhatom, hogy a békénél, a jó kompromisszumnál jobb, eredményesebb dolog nincs. Nagyon alantas feltételezésnek tartom, hogy a béke „áráról” beszélnek emberek. Miért, vérnek kellene folyni? Ha háború van, ez lenne a logikus. Miért baj az, hogy mi hárman (a PKE képviselői – a szerző) egységesen, elvszerűen lépünk fel az önkormányzatiság érdekében. Ebben rejlik az erőnk, nincs ebben semmi csoda. Lehet, hogy sokan elismerik, többen irigylik, de ennek van súlya, presztízse a testületben, de ilyen képviselői múlt után ez nem is csodálható. Ennek ellenére semmilyen plusz előnyt, befolyást nem kérünk, nem is kaptunk. Ha mások a saját elképzelésüket, befolyásukat nem tudják érvényre juttatni, akkor ott valami hiba van. Nem önös érdekeket érvényesítünk, hanem azt a szellemiséget képviseljük, amit a PKE meghirdetett és természetesen, amit a város érdeke megkíván.

Sz. Z.: Szóba került a bizottsági munka. Úgy tudom Lestyán úr a Házbizottság, Kiss úr pedig a Pénzügyi és Költségvetési Bizottság tagja. Kérem, beszéljenek erről a munkáról.

L.P.: A Házbizottság tulajdonképpen jogi bizottság, örökdió a testületi határozatok jogszerűsége és a testület jogi keretei, a törvények betartása felett. Kis létszámmal dolgozunk, a külsős taggal együtt összesen hárman. Nem látványosan, de hatékonyan, együtt a Hivatal illetékes munkatársaival. Nem volt még olyan

„botlásunk”, amelyet a Közigazgatási Hivatal jogi szempontból kifogásolt volna.

K.J.: Igen, tagja vagyok a Pénzügyi Bizottságnak. Azt kell mondani, az egyik legfontosabb, legkiemeltebb bizottság, ugyanis nincs olyan önkormányzati kérdés vagy előterjesztés, amelynek ne lenne pénzügyi vonzata. Nagy előnyünk, hogy szakmai elnökünk van, és az összes tag tapasztalt személy. Ebben a nehéz gazdasági helyzetben sokszor kell fontos döntéseket hozni, és ezeket csak megfontoltan, higgadtan lehet megtenni, és ebben segítem, támogatom a bizottságot.

Sz.Z.: A város lakói, az olvasók előtt ismert az önkormányzat nehéz pénzügyi helyzete. Hogyan képeződik le, jelenik meg ez a bizottság munkájában?

Kiss József

K.J.: Természetesen ebben a nehéz helyzetben minden forintnak megvan a helye. Az is természetes, hogy a képviselők szeretnének különböző dolgokat kilobbizni, de az elképzelésüknek a forrását is meg kell jelölni. Itt van szükség a bizottság bölcsességére, előre látására. A pénzügyi hiány igen meghatározó, kényszerpályán tartja az önkormányzatot.

L.P.: Annyit szeretnék hozzátenni a pénzügyi kérdésekhez, hogy egy kicsit túldramatizált a helyzet. Pécel nincs jobb, de rosszabb helyzetben sem, mint az önkormányzatok többsége. Pécelnek ugyan jelentős adósságállománya van, Gödöllőnek állítólag nincsen, mégis különböző kedvezményeket vont meg a köztisztviselőktől, a közalkalmazottaktól az ottani testület. A mai helyzetben mindenkinek takarékoskodni kell, akár van adóssága, akár nincs. Természetesen egy adóssággal terhelt önkormányzatnak kisebb a mozgástere, de ilyenkor vetődik fel nagy súllyal az önkormányzat bölcsessége és a Hivatal ügyessége.

Sz.Z.: Szóba került a Hivatal. Milyennek ítélik meg a képviselők kapcsolatát a Hivatal

munkatársaival, az alpolgármesterekkel, jegyzővel, polgármesterrel?

K.J.: Úgy gondolom, hogy igen jó a kapcsolat a Hivatal munkatársai és a képviselők között. Ugyanez a helyzet a polgármester úrral is. Személy szerint minden problémát meg tudok vele beszélni, segítőkészen áll a kérdések megoldásához. Gondolom, más képviselőkkel is ilyen a viszonya. Ami az alpolgármesterekkel illeti, szeretném kiemelni Sarlós Imre urat. Sokat segít a bizottsági anyagok témáinak megismertetésében és azok megvalósítási lehetőségeiben is.

L.P.: A személyes kapcsolatom igen jó, több munkatárssal kerülök munkakapcsolatba az anyagok, előterjesztések készítése kapcsán. De más a Hivatal egészének megítélése, ugyanis szakmailag nem hozza azt, ami elvárható lenne tőle. Hozzátartozik a kérdéshez, hogy hosszú ideig nem volt jegyző, pénzügyi irodavezető. A jelenlegi jegyző, dr. Csizmadia Juliana sok terhet levehet a polgármester válláról, hozzáértő szakember, pénzügyi és gazdasági kérdésekben is otthon van, képes összefogni a Hivatal munkáját.

Az alpolgármesterek közül én is Sarlós Imre úr munkáját emelném ki, akire nemcsak a műszaki-technikai kérdésekben lehet számítani, más területen is segítőkész, és igen nagy munkabírási.

Sz.Z.: Képviselőtársaikat korábban már faggattam a város költségvetési helyzetéről, a várospolitikáról, természetesen az Önök véleménye is érdekelt. Van-e olyan ügy, várospolitikát érintő kérdés, amelyért Önök személy szerint sokat tettek vagy lobbiztak?

K.J.: A város pillanatnyi költségvetése nem rózsás, de megpróbálunk mindent megtenni ebben a nehéz helyzetben is, hogy városiasodjunk. Több esetben lobbiztam, és sikerült megoldani korábban a csapadékvíz elvezetését (Felsősor úti gátrendszer, víztározók), megépült a benzinkút, portalánított utak létesültek. Most sokat segítene a költségvetésben a termálterület értékesítése, ennek bevétele a 2009-es költségvetés hiányának pótlásához jól jönne.

L.P.: A város költségvetésében kétszer volt komoly probléma, hárman (PKE képviselői – a szerző) hoztunk először mentőövet, és másodszor is sikerült közösen segíteni. A város már nem a túlélésért harcol, de komoly kontrollra és önmérsékletre van szükség a gazdálkodásban. Az állam a köztisztviselőknél, közalkalmazottakon tud spórolni, az Önkormányzat az intézményein, de ez már nem nagyon vihető tovább. Ügyesen, okosan, kis szerencsével, ha sikerül a későbbiekben ide adózó cégeket letelepíteni a városba, az sok gondunk megoldását segítené.

Ami a lobbizási tevékenységet illeti, én is a termálterület értékesítését támogatom, és mire ez a cikk megjelenik, remélhetőleg az első vonal ezzel kapcsolatban a tervező munkaasztalán megszületik. A másik ügy, amiért sokat tettem

folytatás a 8. oldalon

az a sportcsarnok létrehozása. Emellett a városközpont rehabilitációja és az intézmények költségvetése ügyében jártam el.

Sz.Z.: Listás képviselő nem a körzet ügyeiért harcol,ők a város ügyeiben kell, hogy eljárjanak. Vannak-e olyan kérdések, amiért kiálltak vagy lobbiztak?

K.J.: Hiába van jó ötlet, az elfogadáshoz, megvalósításhoz még plusz kilenc „kéz” kell, ennyi a testületben a minősített többség.

Sz.Z.: Lobbizni egyedül is lehet!

K.J.: Természetesen, ha beszéllek róla, és ezzel befolyásolom képviselőtársaimat. Ha van valahol egy hasznosítható terület, és tudom, hogy befolyt egy kis pénz, azonnal „rárepülök”, az ember próbálkozott és legtöbbször sikerült.

Sz.Z.: Mit vár az új esztendőől személy szerint és a várospolitikában?

K.J.: A 2009-es évvel kapcsolatban nem vagyok optimista, sajnos nehéz évnék nézünk elébe, nemcsak városunk, de az egész ország. Megelégedéssel töltene el már az is, ha városunk a vállalt kötelezettségeit maradéktalanul teljesíteni tudná.

L.P.: A 2009-es évet illetően a legfontosabb dolog a talpon maradás és az adódó lehetőségekkel való élés.

Sz.Z.: Melyek azok a kérdések, amelyek rövid távon vagy a ciklus végéig megoldásra várnak vagy megoldhatóak?

L.P. A termálterület hasznosítását el kell kezdeni, a szennyvíztelepet ki kell bővíteni, a szükséges vízbázis növelését meg kell oldani.

K.J.: A kérdés a megvalósítható beruházásokra vonatkozott, ezek a te óhajaid!

L.P.: Azokról beszélek. A termálra itt a lehetőség, a szennyvízre most fogadtuk el a határozatot a pályázatról, 540 millió forint nagyságrendben. Az óvoda, bölcsőde építésére a jövő év elején pályázatot fognak kiírni. A városközpont-rehabilitációra vonatkozó pályázatunk benmaradt abban a körben, amelyek közül a győztest fogják kiválasztani. Az intézmények működésének stabilizálását meg kell oldani.

K.J.: Jó nehéz kérdés, jól összeválogatta. A kérdésre válaszolva, a ciklus végéig több olyan beruházás van a koncepcióban, ami pályázat útján valósulna meg. A legfőbb kérdés a Topolyosban az óvoda és a bölcsőde beruházása. Ehhez már készen áll a területrendezésre vonatkozó terv, továbbá előkészítés alatt van az építéssel kapcsolatos beruházási tervdokumentáció. Véleményem szerint ez a beruházás 2010-re megvalósulhat.

Sz.Z.: A Lestyán úr által elmondottakkal kapcsolatban Ön egy kicsit pesszimistább?

K.J.: Amiről ő beszélt, azok mind szükségese-
sek. Nem beszélve arról, hogy rengeteg lakás épült, ezeket ki kell szolgálni (víz, szennyvíz stb.), de ezek nagyon komoly összegeket igénylő beruházások, erre nincs forrásunk, ezek csak pályázat útján teremthetők elő. A pályázatokhoz önerővel kell rendelkezni, de nagy segítség, hogy ez az összeg csak hánya-

da, elenyésző százaléka az elnyerhető pénznek. Ezek a pénzek nemzeti keretből és uniós forrásból egyaránt rendelkezésre állhatnak. Amikről Lestyán úr beszélt, részben megvalósulhatnak a mi ciklusunkban, de inkább hosszú távon, hiszen itt nagy volumenű dolgokról van szó.

L.P.: Erre van félretéve 150 millió forintunk, le van kötve direkt pályázati önrészre, a többi már akarat, szerencse és ügyesség kérdése.

Sz.Z.: Képviselő Urak! Az utolsó kérdéshez érkezünk, amit szeretnék kétfelé bontani. Az első része a kérdésnek, hogy Önök egyénileg vagy a testület mit tudnak tenni a városért? Melyek azok a programok, beruházások, pályázatok, ami mellé szívesen odaállnak, vagy lobbiznak érte. A másik része a kérdésnek a közéletiségről, a város polgárait esetenként jellemző fásultságról, passzivitásról és ennek okairól szólna.

L.P.: Számomra sohasem volt fontos, hogy a nevem „odavéssék” valahova, nem volt érdekes, hogy ezt meg ezt el tudtam intézni. Mindenhez, ami ésszerű, elősegíti Pécel fejlődését, szívesen adom a nevem, hiszen a közakarat választott meg, és a közösség hangját, érdekét képviselem ezzel a dologgal. Van egy koncepcionális különbség köztem és több képviselő társam között. Többen azon a véleményen vannak, hogy a határokat zárjuk le, ne engedjünk több betelepülőt, mert nem bírjuk infrastrukturálisan. Én azt vallom, hogy egy település vitalitásához hozzá tartozik a növekedés. Mindig jobb, ha beköltöznek emberek, mint ha kiköltöznenek. A település elsovad, ha mi adminisztratív lépéseket teszünk, korlátozzuk a mozgást, az elsovadáshoz járunk hozzá. Hogy a szükséges infrastruktúra megteremtését hogyan oldjuk meg, milyen ügyesen pályázunk, miként „kanalizáljuk”, tartjuk kordában a dolgokat, ez már egy más kérdés, de erőszakosan nem lehetünk gátjai a fejlődésnek.

K.J.: Beszéltem már a távlati tervekről és azok megvalósításáról, ehhez csoportmunka szükséges. Bízunk kell a megoldásban! Az emberek fásultsága sajnos létezik, de ez nemcsak a városunkban tapasztalható, ez országos jelenség is. A megoldás az országos gazdasági válság megoldásában keresendő. Bízunk kell abban, hogy minden nehézség ellenére pozitív fordulatot vesz úgy a város, mint az ország sorsa.

L.P.: Az embereknek is sokat kell változni, és a környezetünknek is meg kellene változni, sok mindentől meg kellene szabadulni: a nehézséghajrányektól, amelyek szennyezik a várost, az engedély nélküli árusok tevékenységét korlátozni kellene, és érvényt szerezni a „rend” rendeletünknek. Tisztaság, tisztaság, tisztaság! Elismerésre méltó, amit a köz munkások tesznek, de sajnos kevés, és ez nemcsak pénz kérdése, mentalitás- és felfogásbeli váltásra is szükség van. Akkor égetik a szemetet, amikor nem szabad, oda dobják a hulladékot,

ahova nem lehet. Kevesen tudják, hogy Pécelen a közterületeken tilos a dohányzás! Ezt sem tartják be, csak meg kell nézni a Penny vagy az állomás környékét.

Sz.Z.: Akkor mitől várható változás?

L.P.: Kistérségi mikrotársulás valósulhat meg Isaszeggel közösen közterület-felügye-
léség létrehozására. Nem lenne azonban jó, ha ezzel is úgy járnánk, mint a rendőrséggel, hogy itt is vannak, ott is vannak, és sehol sincsenek.

K.J.: Visszaulva a korábban felvetett sikeres lobbizási tevékenységre, minden siker záloga a közös munka. Ha vannak jó ötleteim, ahhoz meg kell találni a társakat, partnereket, és azzal is számolni kell, hogy sok ellenzője lesz az ügynek. Így volt ez akkor is, amikor felvetődött Pécelen a benzinkút építésének kérdése, és sok más jó ötlet esetében is. Az idő igazolta, hogy jó beruházás volt, és a MOL-nak a térségben az egyik legjobban működő egysége, valamint az önkormányzatnak jó bevételi forrás, és fontos lakossági igényt elégít ki.

L.P.: Igen, a jövő igazolja egy befektetés sikerességét. Két példát hoznék: a MOL-kút létesítése óriási ellenállásba ütközött, mai szemmel sikertörténet. A másik a Penny áruház, amelyet óriási várakozás előzött meg, és úgy tűnik, tévedés volt, mármint ott, azon a helyen.

Sz.Z.: Lestyán képviselő úr még nem mondta el a véleményét a közéletiségről, az emberek fásultságáról, passzivitásáról.

L.P.: Nem vagyok pesszimista a közélettel kapcsolatban, az emberek el vannak foglalva a saját dolgaikkal, és ódzkodnak a politikától. Ez országos jelenség. Lényeges dolog, hogy négyévente, amikor jönnek a választások, a választók tudják, hogy van beleszólási joguk a politika alakulásába, és élnek is ezzel a lehetőséggel.

Nagy gondnak tartom, hogy sem tavaly, sem az idén nem tudtuk támogatni kellő mértékben a civil szervezeteket, és a „civil” szál nagyon hiányzik az önkormányzatnak és a városnak is.

Nagyot változott a világ Pécelen is. Amikor kistelepülés majd nagyközség lett, igazi közösségi élet folyt itt. Volt strand, mozi, öntevékeny színjátszó kör, jól működő kultúrház, pezsgő sportélet. Ma ezek szinte mind hiányoznak. Megváltozott a világ, elért bennünket a „szatellit” települések sorsa. Az emberek bejárnak vásárolni, szórakozni (mert könnyű bejutni a városba, és óriási a kínálat – színház, mozi, múzeum stb.), és a másik nagy konkurencia a TV magányossága, ki sem kell mozdulni a lakásból, az adók óriási választéka miatt ki tudjuk elégíteni az igényeinket. Megfigyelhető, hogy a települések minél távolabb vannak a fővárostól, annál zártabb közösséget alkotnak, és jól működnek.

Sz.Z.: Képviselő urak, köszönöm a beszélgetést, és békés, boldog új esztendőt kívánok.

Szabó Zoltán

Egységben az erő!

Ökumenikus imahét 2009. január 18-25.

Amikor 2000 évvel ezelőtt Jézus Krisztus megalapította a keresztény egyházat, így imádkozott apostolaiért: „Legyenek mindnyájan egy!” (Jn. 17,21) Ez a vágy sajnos azóta sem teljesült. Az első tanítványok vitáiról hűen tanúskodik a Biblia, azóta pedig a történelem telis-tele van véres incidensekkel. Inkvizíció, képmorbidolás, templomgyalázás... a legtöbb egyház, felekezet tagjai elkövették ezeket. Katolikusok gyilkolták a protestánsokat, protestánsok az ortodoxokat, mindenki a szabadgondolkodókat... A vallási türelmetlenség végigkíséri az emberiség életét.

Miskolci istentisztelet

Fordulat a XIX. század végén, XX. század elején következett be, amikor elkezdődtek az egységtörekvések. Különböző próbálkozások után 1908-ban az egyesült államokbeli Graymoorban Paul Wattson anglikán pap különböző egyházakhoz tartozó keresztényeket hívott össze közös imádságra, úgy választva a dátumot – január 18-25., azóta mindig január utolsó előtti hete –, hogy az imádságok egybeessenek Szent Péter székfoglalásának és Szent Pál megtérésének ünnepével hiszen minden felekezet őket tartja az intézményes egyház megalapítóinak. Azóta minden évben megrendezik az ökumenikus imahetet a világ legtöbb, keresztények lakta országában.

Miről szól ez a hét? Különböző egyházak templomaiban összegyűlnek a keresztények, közösen imádkoznak, majd beszélgetnek a hitről. A lelkészek prédikálnak egymás templomában, kicsit megismerik egymás szokásait, érzéseit. Ezen a héten nem a sérelmeket, a különbségeket nézik, hanem azt, akiben egyek: Jézus Krisztust. Mint ahogy az ének mondja:

„Bár szétszakadva él az egyház, / Jézusban mégis egy lehet.

Ha el is választ annyi korlát, / Testvérem adj testvérkezet!

Ha egy a Pásztor, egy a nyáj, / Őnála mind helyet talál.”

Megkérdezhetjük: van ennek értelme? Egy hét meg tud változtatni sok évszázados rossz szokást, beidegződést? Egy hét alatt elmúlik a viszálykodás, a szeretetlenség a keresztények között?

Ha az év további időszakában visszatérünk a gyűlölködéshez, egymás elítéléséhez, lenézéséhez, ha „pápisztáunk”, „eretnekezünk”, „szektázunk”, akkor nincsen. Viszont ha az imahét lendületet ad, hogy a továbbiakban szeretettel, türelemmel forduljunk a másik felé, ha megtanulunk meghallgatni, ha megértjük, hogy az, aki más, mint mi, nem feltétlenül rossz, akkor sokat segíthet.

Az elvallástalanodott, értékét veszített világban szükséges volna, hogy a keresztények közösen fellépjenek, értéket közvetítse-

nek. De nem lehet hiteles az, aki a szeretetről beszél, és közben a mellette álló másikat szidja, elítéli.

Idén az imahét jelmondata: „...**legyenek egyggyé kezdedben**” (Ez. 37,17). Ha ezt a krisztushívők megvalósítják (vagy legalábbis törekszenek rá), akkor lesz értelme az egy hét közös imának, a találkozásoknak, akkor lesz értelme az egész ökumenizmusnak. És csak akkor mondhatják el a különböző egyházakhoz tartozó keresztények, hogy ők valóban Jézus Krisztus tanítványai.

Hogyan zajlott idén az imahét? Minden faluban, városban, Budapest minden kerületében máshogyan. Miskolcon katolikus és ortodox pap, görög katolikus püspök, evangélikus, református, metodista lelkész, minorita szerzetes imádkozott együtt. Budapest hetedik kerületében a metodista lelkész, az evangélikus, baptista és református lelkész, a görög katolikus pap már hetekkel az imahét előtt elkezdtek összejárni, beszélgetni, barátkozni, hogy amikor az imahét ideje eljön, hitelesen, a híveiknek a szeretetből, egységből példát mutatva tudjanak prédikálni.

Természetesen nem mindenhol volt ilyen idilli a helyzet, vannak helyek, ahol még nem tartják fontosnak az egység megnyitkozását, van, ahol nem tartanak ökumenikus imahetet. Reméljük, a jó példák őket is felbátorítják, hogy jövőre csatlakozzanak az egyházak nagy, közös mozgalmához, így híveiket is az egység irányába terelgessék.

Veszelszki Éva

1 százalékot gyűjtő szervezetek

Isaszegi Művészeti Alapítvány	18660991-1-13
Isaszeg Sportjáért Alapítvány	18667132-1-13
Isaszeg Népi Hagymányai Közalapítvány	18660991-1-13
Nyugdíjasok a Nyugdíjasokért Alapítvány	18667338-1-13
Együttműködés Isaszegért Egyesület	18701115-1-13
Isaszegi Múzeumbarátok Köre	19184740-1-13
Isaszegi Nyugdíjasok Baráti Köre	18702800-1-13
Isaszegi Gábor Dénes Alapítvány	18668281-2-13
Isaszegi Jókai Mór Nagyközsegi Könyvtár	16796342-1-13
„Pécel Szivárvány Óvoda” Alapítvány	18682977-1-13
Adventista Teológiai Főiskola	18684618-1-13
Ág Alapítvány	18892217-1-13
Biblia Szövetség	19171982-1-13
Csőkmei Kör	19178769-1-13
FÉNY-ESE Szociális Központ Alapítvány	18668748-1-13
Fénysugár Alapítvány	18427864-1-13
Kincskereső Alapítvány	18681385-1-13
Országos Bibliaiskola Alapítvány	19177115-1-13
Pécel Ifjúságáért Közalapítvány	19180526-1-13
Péceli Állatbarátok Egyesülete	18705913-1-13
Péceli Fáy András Alapítvány	18662539-1-13
Péceli Magyar-Finn Baráti Kör	18706725-1-13
Péceli Parnasszus Alapítvány	18690307-1-13
Petőfi Sándor Férfikórus Alapítvány Pécel	19185033-1-13
Ráday Pál Alapítvány	18676006-1-13
Szent Erzsébet Alapítvány	18661019-1-13
Vasárnapi Iskola Szövetség Egyesülete	19173142-2-13

Felhívás civil szervezeteknek!

Tájékoztatjuk a gödöllő kistérség azon civil szervezeteit, melyek jogosultak a szja 1 százalékanak gyűjtésére, hogy folyóiratunkban díjmentesen közzé tesszük hirdetésüket. Kérjük, ha élni kívánnak a lehetőséggel, juttassák el pontos nevüket és adószámukat tartalmazó felhívásuk szövegét szerkesztőségünk címére: 2119 Pécel, Pihenő u. 2. vagy ese@vnet.hu.

Cser László emlékére

Emléktábla-avatás Aszód, 2009. január 23.

Cser László igazgató emlékére Aszódon a Petőfi Sándor Gimnáziumban 2009. január 23-án emléktáblát avattak. Kiállítással és emléktábla-avatással emlékeztek a gimnázium nyugalmazott igazgatójára, az egy évvel ezelőtt elhunyt Cser Laci bácsira. dr. Benkovics Gyula, Pécel polgármestere beszédében kifejezte: Cser László életműve, alkotóereje, széles műveltsége, közéleti aktivitása példa minden polgár számára. Az ünnepségen Aszód, Kartal, Dány, Iklad polgármestere is részt vett. Az emléktábla avatásánál Csobán Attila igazgató úr is mondott beszédet, amit az alábbiakban olvashatnak.

Kedves vendégeink!

Ha körülnézünk, látjuk, hogy nagyon sokan gyűltünk össze megemlékezésünkre, és ez mindannyiunk számára azt jelenti, hogy egyféléképpen fontos számunkra Cser László igazgató úr személye, emléke. Éppen 1 évvel ezelőtt kísértük utolsó útjára Laci bácsit. Ezt az alkalmat szeretnénk volna megragadni mi itt Aszódon, hogy alakját még egyszer felidézzük, és a magunk módján, maradandó formában is kifejezzük tiszteletünket.

Úgy gondolom, hogy minden közösség természetes igénye és törekvése, hogy értékeit megőrizze, azokat ápolja és átadja mindig a következő, fiatalabb nemzedékeknek. Ami értékes és kiemelt figyelemre érdemes, legyen az egy nemzeti szintű, az egész nemzet számára fontos kincs vagy egy helyi közösség értéke, a felmutatása, megőrzése, egyformán fontos. Tudom, hogy sokszor történelmi idő telik el, amíg a nagy vagy a kicsi közösség felismeri, és eljut saját értékeinek felfogásáig, felismeréséig. És sokszor talán ez egyáltalán meg sem történik. Általában mindenki egyetért azzal, hogy a közösséget előrevivő események, alkotások, kiemelkedő személyiségek tisztelete fontos, éppen a közösség jövője szempontjából. De talán a saját környezetünkben nehezen vesszük észre éppen azt, amire az adott kis közösség igenis, nagyon büszke lehetne, vagy a tiszteletének kifejezése nagyon is indokolt lenne.

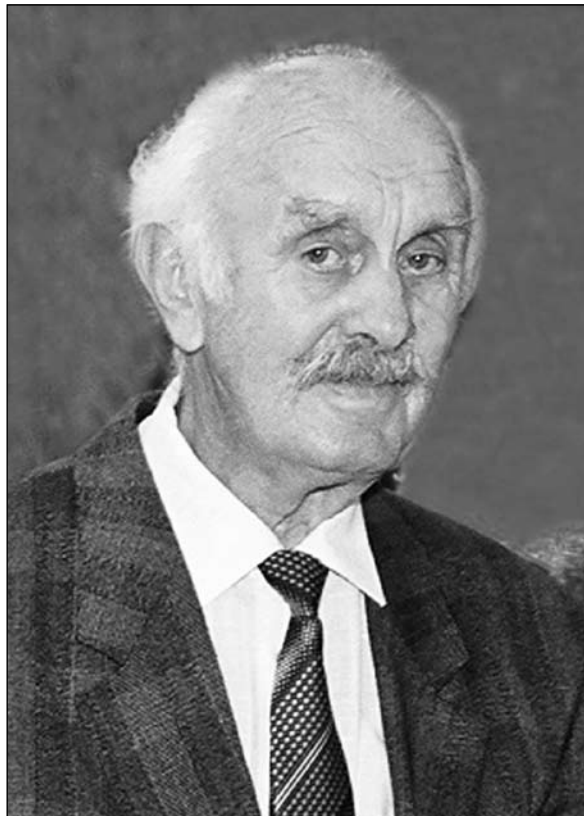
Mi itt Aszódon sokan úgy éreztük, hogy nekünk most jött el az ideje annak, hogy megragadjuk a láthatatlan, kézzel nem megfogható alkalmat, rajtunk a sor, hogy a mi kis közösségünk egy fontos alakját felidézzük magunknak és az utókornak. Ha valahol fontos, akkor éppen egy oktatási intézményben aztán igazán fontos, hogy a nemzet és a közösség, a helyi közösség kollektív tudatának építéséhez hozzájáruljunk azzal, hogy felmutassuk azt, ami vagy aki jó, követhető és tisztelhető.

Az én fejemben – már nem emlékszem pontosan –, de talán a múlt év nyarán, a tanári kirándulásunkkor fogalmazódott meg egy gondolat, hogy elhelyezhetnénk egy táblát Cser Laci bácsi tiszteletére az uszoda falán. Erdélyben, Nagyenyeden jártunk, a híres Kollégiumban, ahol az ősrégi, több évszázados falakon rengeteg híresség, költő, író, sokszor történelmi személyiség emlékét számos emléktábla örökítette meg. Ott úgy éreztem, nekünk is lenne talán kötelességünk.

Az iskola parkjában álló Petőfi-szobor, vagy elhunyt tanárainkra, diáktársainkra emlékeztető kopjafa, vagy az erdélyi kapcsol-

atok emlékét idéző kopjafa elődeim, korábbi hasonló érzéseinek kifejezése.

Cser László nyugalmazott igazgató úr alakját sokunk számára, akik ismerték könnyű felidézni. Szeretnénk, ha most ezen a kis találkozónkon mások számára is felidézhetnénk, többféleképpen is különböző formában, és akik esetleg csak itt most ezen a helyen hallanak róla először részletesebben, kialakíthatnának egy képet az iskola egy nagy egyéniségéről.

Cser László

Több mint 20 évet kell az idő kerekén emlékeztetünkben visszaforgatni, hogy visszaemlékezzünk az aszódi évekre. És ez még sem nehéz. Egyrészt azért, mert Laci bácsi annyira színes, barátságos, közvetlen egyéniség volt, hogy rengeteg mindenre könnyen emlékszünk vele kapcsolatban, másrészt ez idő alatt nagyon-nagyon sokszor találkozhattunk vele, mert mindig eljött Pécelről Aszódra, akárhányszor csak hívták, és lehetett jönnie, mert alkalom volt rá.

Nagyon szerette az aszódi kollégákat, nagyon sok barátság és mérhetetlen sok munka emléke hívta Laci bácsit mindig vissza újra és újra Aszódra. És persze ebben az intézményben fejezte be rendkívül termékeny, nagy ívű életútját, az aktív éveit ideértve, és pályájának végén innen vonult nyugdíjba.

Pályájának – mi innen Aszódról úgy látjuk – a csúcsa volt az aszódi 11 év. Olyan sok mindent tett rendbe, alakított ki, épített át, újított fel, és életének fő építkezése és talán mondhatjuk, műve, az uszoda építése tevődött erre a 11 évre, hogy mindezek miatt talán nem túlzás, ha életének legtermékenyebb időszakaként gondolunk erre a bő egy évtizednyi időre.

Igaz, már csak az emberi biológia törvényszerűségei miatt is, általában egy életpálya csendesebb időszakába szokott inkább lenni egy ember 60. életéve körüli idő, de ez is teljesen eltérő módon alakult Laci bácsinál.

54 évesen került Aszódra, hogy – ahogy maga is megfogalmazta – „rendbe tegye az iskolát”. Mert az valóban sok-sok vonatkozásban tényleg elhasználódott állapotban volt.

A lendületére, a tenni akarására, az életerejére jellemző Laci bácsinak, hogy a 60-on túl, kezdhette el szövögetni a legnagyobb tervét gondolataiban, az uszoda felépítését.

Látjuk, az uszoda napjainkban is – Pest Megye Önkormányzatának nem kis áldozatvállalásának köszönhetően – jó állapotban szolgálja a sport céljait, ahogy építője megálmodta talán éppen negyed százada. És az uszoda mellett természetesen nagyon sok mindent köszönhetünk még Cser László igazgatóságának.

Az épület külső tatarozása, a park rendezése, az alagsorban a könyvtár létrehozása, kényelmes, a tanári munkát segítő tanári klub-szoba kialakítása, a lépcsőház felújítása, az épület főbejáratánál állandó iskolatörténeti bemutató kialakítása, hogy csak a legfontosabbakat idézzük. Lényegében mindezek az építkezések, átalakítások határozzák meg a mai iskola arculatát is, és a mai napig, 20-25 év óta lényegében változatlanul szolgálják ma is mindennapi munkánkat.

A kézzel fogható eredmények mellett természetesen sok emberi értékkel is gyarapodott az akkori tantestület. Cser László nagyszerűen volt képes mozgósítani és szervezni a tanári kart, az összefogásban rejlő óriási erő építette a közösséget, és máig ható példa számunkra.

Kapcsolataiban a segítőkészség mindenekelőtt állt, talán megelőzött minden egyéb körülményt. Mind igazgatóként, mind magánemberként azt hiszem, ez a jellemvonás minden más megelőzött hatásában. Közösségi ember volt a szó legnemesebb értelmében. A régi fotók mindent elmesélnek. Talán sokkal jobban, mint a szavak.

A kiállítás vendégei

Toleráns ember volt az igazgató úr. Pedig a 70-es, 80-as években – ma úgy hisszük – a másfajta gondolatok elfogadása és igazgatóként a kezelése nagyon nem lehetett egyszerű dolog, és biztosan kockázatokkal is járhatott. Az a korszak nagyon más korszak volt, ne felejtjük el...

Egyik nagyon kedves volt tanárom már a 70-es évek végén, a 80-as évek elején – fiatal, lelkes és bátor tanárként – elkötelezett-

je volt a határon túli magyarság sorskérdéseinek, és ilyen tárgyú véleményének a tanári kar nyilvánossága előtt is volt rá példa, hogy hangot adott. A változás, amit akkor senki nem sejtett, még vagy egy évtizednyire volt! Az Erdély megnevezés használata is már egyenlő volt a rendszer súlyos kritikájával. És nem volt fejelem, nem volt behívás az igazgatói irodába. Sőt.

Csobán Attila (jobbról második) köszöntőt mond

Ma már elképzelhetetlen, de abban az időben bátor és nem túl bölcs döntés volt éppen Lengyelországba szervezni osztálykirándulást egy adott osztályfőnöknek. Mert akkor mindennek jelentése volt. A magyar-lengyel barátságunk is.

Sokan és sokféleképpen gondolkoztak tehát az akkori tantestületben. És tudomásom szerint nézetei, gondolkozása miatt soha senkinek nem kellett elhagynia az aszódi gimnáziumot 1976 és 1987 között.

Cser Laci bácsi – úgy gondolom – a mai tantestület és a fiatalok számára is mindenféleképpen egy nagyon szép példa.

Életútja, munkája, a közösségért való tenni akarása, elkötelezettsége céljainak megvalósítása közben, segítőkészsége, barátságai, önzetlensége, a kétkezi fizikai munkája, családi élete mind-mind példaként helyezi eléink alakját.

Mi itt Aszódon nem szeretnénk, hogy szolgálata a feledésbe merüljön. Mert talán nekünk van éppen nagy szükségünk arra, hogy ez ne így legyen. Ezért vagyunk most itt.

*Csobán Attila igazgató
Petőfi Sándor Gimnázium, Gépészeti
Szakközépiskola és Kollégium, Aszód*

Idősbarát lakásprogram

A Magyar Máltai Szeretetszolgálat a Szociális és Munkaügyi Minisztériummal megkötött szerződése alapján pályázatot hirdet szociális alapellátásokban részesülő időskorú személyek számára lakhatási körülményeiknek részleges lakás átalakítással, illetve akadálymentesítéssel történő javítására.

A teljes pályázati keretösszeg 249 632 000 Forint.

A pályázatot az elektronikus „Pályázati adatlap”-on történő regisztráció után kell kitölteni. A kitöltött és lezárt pályázatot ugyanebben a programban kell kinyomtatni és aláírva a felhívásban megjelölt címre elküldeni.

A pályázat beadási határideje 2009. február 23. éjfél.

„Megszokott környezetben, nagyobb biztonságban” – foglalható össze ez a program, amely az idős emberek igényei szerint elvégzendő lakás-átalakításokat támogatja. Fürdőkád helyett zuhanyozó, kapaszkodók, eltüntetett küszöbök, áthelyezett vil-

lanykapcsolók mind segíthetnek abban, hogy idős embertársaink önálló életvitelüket saját lakásukban folytathassák.

100 000 és 400 000 Ft között kaphatnak támogatást kisebb, életvitelüket megkönnyítő lakás-átalakításra az idősbarát lakásprogram pályázati felhívására jelentkező **65 esztendősnél idősebb** magánszemélyek, akik szociális alapszolgáltatásban részesülnek. Pályázatot közösen kell elkészíteniük a részükre szociális szolgáltatást nyújtó intézménnyel. A munka elvégzésére javasolt vállalkozót is be kell vonni a pályázat kidolgozásába, akivel az átalakítási munkákat el kívánják végeztetni. A nyertes pályázók a kért átalakításokat természetben kapják meg. A pályázatban megjelölt kivitelezővel a Szeretetszolgálat szerződést köt az átalakítás elvégzésére.

A pályázattal összefüggő teendőket a Magyar Máltai Szeretetszolgálat Közép-Magyarország Regionális Intézménye végzi.

Pályázat részleteit megtalálja a <http://www.maltai.hu> oldalon.

AZ ESE története

Az Egymást Segítő Egyesület (ESE) 1989 óta történelmet írt. Ismerjük a jelent. Az ESE összefogással, országos szinten is egyedülálló módon, társadalmi célú **Segítő Házakat épített fel Pécelen és Isaszegen.**

Pécelen egy 2000 nm-es épületegyüttesben idősök rehabilitációs és ápolóotthona, idősök klubja működik, sokféle segítő szolgáltatás és szolgáltató egység mellett.

Isaszegen egy 2670 nm-es épületegyüttesben fogyatékosok integrált intézménye, rehabilitációs és ápoló otthon létesült.

A Segítő Házak a környezetünkben élő segítségre szoruló embereknek nyújtanak összetett, személyre szóló gondoskodást, munkahelyet, képzést és anyagi, ügyintézési, jogi tájékoztatási segítségnyújtást.

ESE Szociális Központ, Pécel

„ÉDESKE” Cukrászüzem és bolt – Pécel
„OTTHON” Konyhaüzem – Isaszeg
Mosoda és higiéniai szolgálatok – Pécel és Isaszeg
Karbantartó és őrző szolgálatok – Pécel-Isaszeg

Ne felejtjük el a varró- és szőnyegszövő műhelyeket, hisz sok, ma különféle szakmákban dolgozó munkatárs a kilencvenes években először a kézi szövés betanulásával kezdett dolgozni az ESE-ben.

A foglalkoztatás szervezését mára akkreditált, védett szervezet, a VÉDESE Kht. végzi, immár tizenkét éves tapasztalattal.

Az oktatást, képzést akkreditált felnőttképzési intézményük, a Fény-ESE Szociális Központ Alapítvány szervezi, ehhez tizennégy év tanulása és tanítása kellett.

ESE Alemany Erzsébet Segítő Ház, Isaszeg

És akkor még nem szóltunk a Pécelen és Isaszegen létesített szolgáltató és foglalkoztató műhelyekről, konyha- és cukrász üzemből, amelyekben tartós munkahelyek teremtődtek.

Az ESE péceli és isaszegi Segítő Házaiban 2009. januárjában 174 munkatárs dolgozik. Többségükben egészségügyi, szociális és etnikai hátrányokkal indultak, és a foglalkoztatással, képzéssel, a családi háttér segítségével esélyt kaptak az újrakezdéshez.

Megvalósult egy álom, melyet Némethy Mária 20 évvel ezelőtt álmódott meg, és amely ma is sokaknak ad menedéket, törődést, gondoskodást.

A húsz év alatt felépült intézmények és szolgáltató, foglalkoztató egységek:

1. *ESE Bacsoni István Rehabilitációs és Ápoló Otthon*
Működés kezdete: 1996. május 6., férőhely: 48 fő
2. *ESE Pitti Katalin Idősök Klubja*
Működés kezdete: 2004. június 1., férőhelyszám: 40 fő
3. *ESE Alemany Erzsébet Segítő Ház Lakóotthona*
Működés kezdete: 2002. november 25., férőhely: 10 fő
4. *ESE Alemany Erzsébet Segítő Ház Fogyatékosok Nappali Intézménye*
Működés kezdete: 2003. november 26., férőhely: 42 fő
5. *ESE Alemany Erzsébet Segítő Ház Rehabilitációs és Ápoló Otthon*
Működés kezdete: 2004. szeptember 6., férőhely: 71 fő
6. *ESE Alemany Erzsébet Segítő Ház Támogató Szolgálat*
Működés kezdete: 2006. augusztus 1.
7. *ESE Alemany Erzsébet Segítő Ház Pedagógiai Szakszolgálat*
Működés kezdete: 2006. szeptember 1.

A szociális intézményeket is kiszolgáló üzemek, foglalkoztató műhelyek:

Az ESE által megvalósult segítés, gondoskodás modell értékű.

ESE-modell

A modell lényege egy olyan komplex **társadalmi alapellátó intézmény** létesítése, felépítése, amely **maga a munkahelyteremtő beruházás.**

A szociális célú beruházással sokféle foglalkozási szükséglet is felmerült, amelyekre be kellett tanítani – **munkaviszonyban** – a munkavállalókat. Ezek egyszerű foglalkozások, a takarítástól a mosásig, a karbantartásig.

Ezekhez a szolgáltatási tevékenységekhez a település vagy a szervezet komparatív előnyeit figyelembevevő egyéb szolgáltatások és tevékenységek is rászervezhetők (kézműipari, kereskedelmi, mezőgazdasági stb.), azaz a **helyi szükségletek** kielégítése további foglalkozásbővítésre ad lehetőséget.

A másik fontos tényező a **területi elv** a gondoskodásban, amely a lehető legkisebb beavatkozásra és a komplexitásra törekszik. A problémát ott és akkor kell orvosolni, amikor és ahol keletkezett.

Az ESE Segítő Házak nem szegényházak, hanem olyan társadalmi alapellátó szolgálatok, amelyben az ember esélyt kap teljes társadalmi státuszának megváltoztatására abban a lakókörnyezetben, amelyben él.

„**A nyomort nyomorral nem lehet megoldani**” felismerés egyszerű követelményeket fontosít: tisztaságot, igényes környezetet minden helyiségben és a kertben.

A Segítő Házakban az emberi nyitottság, segítőkészség követelmény, az elfogadás a közösségi kultúra tanított és megtanult normája.

Az ESE-modell három alappillére:

- **szociális gondoskodás** a helyi (kistérségi) szükségletekre,
- **foglalkoztatás** védett munkakörnyezetben,
- **felnttőképés** munkaviszonyban.

Az ESE-modellben szerveződő Segítő Házaknak alapszabályai vannak!

Működési alapszabályok:

1. Az ESE-modellben működő bentlakásos intézményekben belépési díj, hozzájárulás nem kérhető.
2. A munkatársak csak alkalmazotti viszonyban dolgoznak, a vállalkozói szerződés a munkavégzésre nem megfelelő.
3. A komplexitás elvének megtartása (az emberi rászorultság összetett, a probléma-típusú ellátás korszerűtlen, a szociális gondoskodás irodában nem működtethető).
4. A modellben a három alappillére létrehozott egységek szervezetiileg elkülönülnek, de szerződésekkel együttműködnek, belső és külső piacra dolgoznak:
 - szociális ellátó szervezetet,
 - foglalkoztatást szervező szervezetet,
 - felnttőképési szervezetet kell létrehozni.

Etikai alapszabályok:

1. A társadalmi szolidaritás és a méltányosság elvének betartása,
2. az előítélet-mentesség, az irgalmaság megtartásának normája,
3. a rászorultság elvének betartása,
4. a szeretet elve.

A szeretet elve

Amely mindezt lehetővé és eredményessé teszi: a szeretet elve. A gyengék iránti felebaráti szeretetből kiinduló gondoskodás és törődés, melynek során nem sérülhet az ember méltósága: „nem alázhatja meg a segítettet, és nem emelheti fel a segítőt.” (Forrás:

egymást-segítő.hu honlap) A segítés elfogadó, befogadó, szolidáris, előítélet-mentes, mint a ma működő ESE Segítőházak, ahol az ajtók nyitva állnak és az itt dolgozók lelkisége is ezt a nyitottságot tükrözi. Egyenként, személyre szólóan segítenek a hozzájuk fordulóknak. Ez a segítségnyújtás alapelve.

Az alapítás története

Az Egymást Segítő Egyesület alakulása és céljai nagyon újak voltak a rendszerváltás idején. Már az 1989. évi májusi választások előtt, áprilisban megkezdődött az Egyesület szervezése. Míg az önkormányzatok 1990 szeptemberében alakultak, az Egyesület alakuló ülését 1989. június 5-én tartotta.

Az addig elnyomott társadalmi kezdeményezések az egyesületi törvény megjelenésével lehetőségeket kaptak az önszerveződésre, arra, hogy az önkormányzatok mellett „társadalmi önkormányzatok” alakuljanak.

Némethy Mária mindig is álmodozó, a világ dolgaira nyitott, azért felelősséget vállaló, és az eseményekre hatást gyakorolni kész embernek tartotta magát. Felelősségtudattól, tettvágytól hajtva, meghatározta az alapítás célját, a rászoruló embertársainkon való segítés, az egymás segítés gondolatát. Aktív szervezőmunkával sok-sok embert keresett meg azzal a „**Felkéréssel**”, hogy karitatív céllal közösség teremtsék.

A „Felkérés” így szólt: „Felkérjük mindazon szervezeteket, embereket, akik a szervezendő Egymást Segítő Egyesület tervei támogatva csatlakozásával részt tudna vállalni munkánkban. Egyesületünk célja, hogy minden segítésre, támogatásra szoruló emberről tudjunk, hogy törődhesünk velük, hogy megkeressük számukra a segítségnyújtási lehetőségeket, hogy megszervezzük támogatásukat itt, községünkben, Pécelen.”

A megkeresett emberek nagy része már különböző egyházakban, pártokban, bázisközösségekben vagy egyedül dolgozott másokért, de vonzotta az a cél, hogy összehangolhatják munkájukat, és hatékonyabb segítség jut majd a rászorulóknak. Hogy ki írta alá a Felkérést, az a véletlen és sokszor a személyes ismeretség műve volt, de a céllal mindannyian egyetértettek.

A „Felkérésben” szerepelt az alakuló egyesület azon koncepciója is, hogy „**alapja legyen a közösségi önkormányzat létrejöttével egy intézményesült szociálpolitikai szolgálatnak**”.

Gondoljunk bele, milyen előremutató gondolat volt ez az önkormányzatiság hajnalán. A rendszerváltás utáni változások pontos szükséglet-felismerése és a segíteni akarás mellett az intézményesült szociálpolitikai szolgálat víziója. Hiszen a mai napig nem megoldott a leértékelődött korú, képzetlen, egészségkárosodott, fogyatékkal élő, etnikailag hátrányos helyzetű munkavállalók foglalkoztatása, ill. az idősek és a fogyatékkal élők ellátása, melyre később – már intézményesült keretek között, civil szervezetként – az Egyesület segítő gondoskodását fordította.

94 aláírás gyűlt össze, de csak 50 meghívó készült a sokszorosítási nehézségek miatt. Érdekes adalék, hogy a szervező

ülés kisebb nehézséggel indult, mivel kulcs hiányában nem tudtak a résztvevők bemenni a volt Hazafias Népfront székházába, az ülés tervezett helyszínére. Végül Dr. Varga László doktor úr házában kertjében gyűltek össze a szervezők, Varga doktor feleségének kedves invitálására. Ez azonban csak az első volt a nehézségek sorában.

A közös tervezés közös célokat szült, az egyesület alakulási céljait, melyet érdemes szó szerint idéznem:

„1) Pécel községben a segítségre szoruló emberek teljes körű felmérése, a

már ezzel a segítési feladattal kötelességből vagy humanitásból foglalkozó szervezetek, emberek koordinálásával. Ez egyrészt a rászorultsági, másrészt a segítő kör felmérését jelenti.

2) A gondoskodásból véletlenül vagy többszörösen hátrányos helyzete miatt kimaradt családok támogatásának megszervezése, anyagi segítése, érdekvédelme, lelki támogatása.

3) Erkölc-s-nemesítő oktatási elvek érvényesítése, terjesztése. Előadások, filmvetítések, könyvek népszerűsítésével a másikon való segítés, a közösségi életelvek, a barátság, az örök erkölcsi normák, a természet szeretetének terjesztése.

4) Segítő gyűjtőakciók szervezése, koordinálása (1989. ápr. 22. szervezési szándékok)

Az Alapszabály rögzítette, hogy az Egyesület keretét adna minden humanitárius jelleggel működő egyéni és társas kezdeményezésnek. Ez a mai napig működik, a térítésmentes terem biztosításával a különböző rendezvények, képzések, beszélgetések számára.

1989. június 5-én húsz alapító taggal megalakult a péceli Egymást Segítő Egyesület:

Füzesi Józsefné
Fityus Gézné
Forgács Péter
Cser László
Dr. Végh Béla
Németh Antal
Szekeres Istvánné
Molnár János
Korponai Erzsébet
Hámori Imre

Füzy Árpád
Mundrucz Sándor
Mile Józsefné (Némethy Mária)
Kaszap Istvánné
Dr. Lukács Ferenc
Dévai Imre
Szlanicsikné P. Ilona
Virághné Sütő Gabriella
Szinger Jánosné (Horváth Anna)
Heltai Miklós

folytatás a 14. oldalon

Misszió

Az egymás iránti felelősség és jó szándék hozott össze vallási és szakmai különbözőségektől függetlenül húsz embert.

Szeretetből, társadalmi felelősségvállalásból, önzetlen elkötelezettségből kívántak egyesített erővel a rászorulókat felé fordulni. Hitték, hogy minden segítő szó, az egy embernek adott lelki és anyagi segítség többszörösen hat másokra is, szolidaritást ébreszt. Gondoskodásra, törődésre sarkall másokat is, és elindul a társadalomban egy folyamat a jobbításra, a segítségre. Hitték, hogy az egymást segítés országos szinten ragályként terjed majd, és világmozgalommá, világvallássá válik, ahol nincs kirekesztés, és a segítségre szoruló nyitott ajtókra talál.

„A szeretet soha el nem fogy, és általa mindenki gazdagodik”
– Szent Pál-i gondolat már az alapításnál erőt és irányt adott.

1989, az indulás

A Kálvin tér 5-ben, a HNF színházában gyűltek össze a segítségre hetente kétszer az önkéntesek. Egyik nap az adományosztás folyt, másikon az ifjúságvédelmi, jóléti programok. Más napokon a családsegítési akciókat végezték.

Az alapítás után rögtön elindult a segítségre szorulókat felkutatása és a társkeresés. Felhívtak, felkértek minden szervezetet, akikről gondolták, hogy segít. Gyűjtöttek és kilincseltek, mert bizalmat ébresztettek, és menedék lettek sok rászorult, kilátástalan helyzetű család számára.

Némethy Mária és Bernd Kleespies első találkozója

Segítettek rendezni a tulajdonviszonyokat egy tanyán, hogy egy kislány megmentsenek az állami gondozásba adástól. Az Egyesület felhívására két hét alatt összegyűlt a szükséges 80.000 Ft, ami a tanya megvásárlására kellett. Így kerülhetett a tanya fele a kislány nevére, biztosítva ezzel a kislány békéjét és otthonában való maradását. Később a tanya villanyt is sikerült – az önkéntesek közreműködésével – bevezetni.

A segítség sokrétű volt. Elintézték elutasított nyugdíjakat, családi pótlékokat, járulékokat, sok ember nyerte így vissza méltóságát, hiszen nem segélyből, hanem ugyan szerény, de jogos nyugdíjából élhetett.

Ruhagyűjtést és ruhavásárokat szerveztek a kispénzűeknek. Az ÁFÉSZ-től és a Máltai Szeretetszolgálattól kaptak ruhaneműt, cipőt. 1989 karácsonyára sikerült például több mint száz ételmisszeresomagoat összeállítani a péceli rászorulóknak, mindezt két ruhavásár árából. Kirándulásokat, játék- és közösségi délutánokat tartottak.

Ma szinte hihetetlen, hogy az Egyesületben kizárólag önkéntesek tevékenykedtek egészen 1995 tavaszáig. Mindenki önkéntes volt, önzetlenül, díjazás nélkül munkálkodtak a közért. Szabadidejüket,

a család, a pihenés óráit fordították a másokkal való foglalkozásra, kimeríthetetlen energiával, türelemmel, munkabírással.

Pécel és Jossgrund – Egy fontos és nemes kapcsolat a véletlenen múlt, mellyel Pécel és Jossgrund története sok évre összefonódott az egymást segítéskben. A jossgrund Máltai Szeretetszolgálat 1989-ben küldte első csomagját Pécelre. 1989 szeptemberében kaptak önkénteseink harminc banános dobozban ruhaneműt a nagycsaládosok budapesti szervezetétől. Minden csomagban volt egy postacímmel ellátott papír. Ebből tudták meg, hogy a küldemény a németországi Jossgrundból, az ottani Máltai Szeretetszolgálattól jött. Postafordultával írtak egy köszönőlevelet Pécelről a jossgrundiaknak, és ez a levél csodát tett. A jossgrundiak lelkesedése hatalmas volt, a köszönőlevél a helyi sajtóban is megjelent. A jossgrundiak tíz éve küldték szeretetsomagjaikat a világ minden tájára, de csak Pécelről kaptak visszajelzést. El is határozták azonnal, hogy megnézik, kik ezek a csodabogarak Pécelen. Október 24-én hárman már itt is voltak Jossgrundból. Az értékrendi azonosság áthidalta az esetleges nyelvi és értelmezési akadályokat is. Innen indult a máig is gyümölcsöző barátság. A jossgrundiak jóvoltából az elkövetkező években is sokat tudott segíteni az Egyesület, és persze az „ÉPÍTENI” vágyát is elültette.

1990

Csemer Judit esete – Az Egyesületnek nem volt önálló székhelye, de az esetek segítése erősebb volt az Egyesület saját érdekeinél.

Megrendítő körülmények között élő cigány család felkarolását vállalta Némethy Mária. 1989 októberében a Határ útiak segélykiáltására és útbaigazításával egy Határ úti vályogház falai között találkozott Csemer Judittal és 8 éves kislányával. Az asszony egy fűtetlen, életveszélyes házban nevelte gyermekét, de nem mert segítségért fordulni senkihez, mert félt, hogy lányát elveszik tőle. Még időben érkezett a segítség, az anya öngyilkos akart lenni.

A munkahelyéről elbocsátották, gyermekét egyedül nevelő, alkoholbeteg cigányasszonyként nem keltett szolidaritást sem a társadalomban, sem a szociálpolitika nem tudta kezelni a problémát. Az ítélet lányának állami gondozásba vételéről kihirdetett.

Hiába a kilincselés a Cigány Koordinációs Bizottságnál, a péceli és Pest Megyei Tanácsnál, ahol egész dossziékat töltött meg az ügy, nem sikerült eredményt elérni. Vajon ma sikerrel járnánk? – motoszkál az emberben a kérdés.

Csemer Judit házatavóján

Ki volt Csemer Judit? Mária így emlékezik: „Harcra, könyörgésre, kérésre, küzdelemre képtelen, esendően fegyvertelen asszony.” (ESE Híradó, 2001. február)

Az Egyesület elektromos hőszigetelést vitt neki, hogy a 12 fős hőmérsékletet temperálni tudja, ill. fizette a villanyszámláit. Majd a nyomor teljes felszámolására határozták el magukat a tagok. Az Egyesület az életveszélyes ház lebontását és a telken egy másfél szobás ház építését tűzte ki segítségi célként.

A református egyház felhívására sikerült befogadó családot találni Csemeréknek az építkezés idejére. Az édesanyát és kislányát egy idős néni, Szabó Szilveszterné fogadta be. A csekély összegű albérleti díj kifizetésében Solt Otília és a SZETA segített. Mivel sem a Cigány Koordinációs Bizottság, sem a tanács nem tudott lépni az ügyben, Némethy Mária szervezte meg a társadalmi összefogást, intézte a kölcsönöket, szerezte be az olcsó építőanyagokat, bontott téglát stb., és közben próbálta az asszony gondját viselni.

Sokan voltak a segítők is. Az építész Várady István ingyen tervezett, a magyar és hat hollandiai önkéntes fiatal ingyen keverte a betont az International Bouworden szervezésében. Az új házat 1990. november 2-án adták át Juditéknak. A rengeteg erőfeszítés meghozta gyümölcsét, az átadáskor az örömkönnyekek többször mondták, mint bármilyen ünnepi szó.

Kérdezheti valaki, hogy miért pont neki segítettek? Az egyesület tartotta magát a missziójához: „Egyenként kell az embereknek segíteni. Hogy ki legyen az első, az fontos. De fontosabb, hogy legyen első, azután második. Mindenki az elsőért, mindenki egyért, egy mindenkéért.” (ESE Híradó, 2002. május)

Hitték, hogy az építést továbbiak követik majd, és hogy példa lesz az összefogás.

Holland vendégek

A történehez még hozzátartozik, hogy Csemer Judit 1995 tavaszától haláláig főállásban dolgozott az ESE-ben. A lakható otthon mellé munkát is kapott az Egyesülettől.

A segítség célba érésének az intézményi keretek között működő állami hivatalokkal, intézetekkel szemben az Egyesületnek megvolt az a nagy előnye, hogy az önkéntesek itt Pécelen, a rászoruló emberek között éltek, és nyitott szemmel jártak. Látták, tudták, érezték, ha valaki bajban volt. Egyszerűbben ismerték fel a rászorulókat, a segítségre szorulóknak zárkózottságával, féltelmeivel, titkolózásával is könnyebben megküzdöttek.

Közben tovább folyt a segítségre szorulóknak felkutatása és segítségük megszervezése. A veszélyeztetett gyerekek felmérése is folyamatos volt, őket kéthetente foglalkozásokra hívták. Belőlük szerveződött a cserkészcsapat. A rendszeres egymást segítés keretében többek között használt ruhavásárt tartottak a kispénzűeknek, iskola-felszereléseket osztottak ki a rászoruló gyerekek között, tüzelő vásárlásával és leszállításával, favágással segítettek a rászoruló családokat, erkölcsnemesítő és ismeretterjesztő tanfolyamok és előadások tartásával.

A rengeteg levelezés, pályázati anyag elkészítésének, vállalkozási lehetőségek felkutatásának lett egy fontos hozadéka: az a bizalom és „good will”, amely körülvette az ESE-t. Közéleti és művészemberek ismerték el az Egyesület tevékenységét, és nemzetközi kapcsolatokban is támogatták és segítettek az Egyesület misszióját, elszánt teljesítménnyel kialakított munkáját.

A jossgrundi Máltai Szeretetszolgálat jóvoltából sokat tudott segíteni az Egyesület. Konzerveket vásároltak, tüzelőt, villany- és gázszámlákat egyenlítették ki – így könnyítve meg embertársaik pillanatnyi sorsát.

1990 volt az az év, mikor a Soros Alapítványtól nyertek egy nagy teljesítményű másológépet – nagy kincs volt ez akkor –, amivel akkor, a rendszerváltás körüli időkben talán a közéletet is befolyásolni lehetett.

1991, az építkezés kezdete

A sors szeszélye talán, hogy mikor e szép eredmények jöttek, akkor a másik oldalon ott volt a székhely elhagyásának kényszere. 1990 végére bizonyossá vált, hogy az Egyesületnek el kell hagynia a Kálvin téri székhelyet. 1991. március 15-én kellett átadni a kulcsot, ideiglenes helyet a Kun J. u. 2. alatt, egy garázs-helyiségben találtak, melynek havi bérleti díja 10 ezer Ft volt, melyből 8 ezret az önkormányzat adott.

A tagok számára érthetetlen volt, hogy miért nincs egy közcélú helyiség Pécelen a közért folyó munkára, de mint látni fogjuk, ez új lendületet, új ötleteket is szült.

Már heti három alkalommal voltak az összejövetelek, és színeseddt az Egyesület tevékenysége: metszési tanfolyam, honismereti kör, cserkészcsapat, rajztanfolyam, irodalmi klub. Folytatták a rendszeres „egymást segítő” munkát. Jó hangulatban. Jó érzéseket keltettek a környezetünkben. Egyre több önkéntes csatlakozott az ESE-hez.

Indulás a semmiből

Az ESE Híradó – Megjelentették az ESE Híradót, az Egyesület közéleti és kulturális folyóiratát, melyben az Egyesület és a község életét bemutató színvonalas cikkek mellett számomra a hitelesség, a humánus elvek melletti elhivatottság tükröződik. A folyóirat minden hónap 5-én jelent meg – és jelenik meg a mai napig – először 1991 májusában, az Egyesület június 5-ei alapítására utalva. A dologhoz hozzátartozik, hogy a folyóirat sokszorosítása még házi körülmények között, fénymásolóval történt. Ki hinné ma már, hogy ez az egyszerű folyóirat eljutott Komarniczki Editnek, a Holland Alapítványok főmunkatársának a kezébe. Megérintette az újságból áradó lelkesedés. A Holland Alapítvány nélkül lehet, hogy megtorpantunk volna – vallja Némethy Mária. Ez volt az ESE Híradó első, de nem utolsó „dicsősége”.

Az építkezés – 1991 májusában kapott az Egyesület a péceli önkormányzattól a Szeretet Szolgálati Ház építésére alkalmas telket a péceli Pihenő u. 2. szám alatt. Akkorra már körvonala-zódott a tagokban, hogy a segítségnyújtáshoz épület kell. A terv egy komplex segítő szolgálat kiépítése volt, szálláslehetőséggel, egyénre szabott gondoskodás kialakításával. A telek akkor még a falu szélén helyezkedett el, ma már Pécel egyik legszebb vá-

folytatás a 16. oldalon

rosrésze épült az Egyesület épülete köré. A semmiből építés egyszer már sikerült Csemer Judit házának felépítésével, az ottani tapasztalatokat kamatoztatni lehetett.

37 ezer forintja volt az Egyesületnek, mikor elhatározták, hogy megépítik a Segítő Házat. Az építkezés önköltsége akkor – 1991-ben – 20 millió Ft-ra rúgott. Az, hogy belevágtak, hatalmas bátorságra vall, és a pénz hiánya a demokratikus eufória idején 1991-ben nem lehetett visszatartó erő.

Várady István vállalta társadalmi munkában a tervezést. 1991 nyarán 14 lelkes holland fiatal segítségével kezdték el az építkezést, csatlakoztak hozzájuk péceli fiatalok is. Segített mindenki, ajtók, ablakok, 5 forintos téglák, faanyagok, ingyen szállítás, sütemények, ételek.

Cser László gimnáziumi igazgató (áldassék a neve) szakértelmével és lelkesedésével irányította az építkezést, ahol még Hel-tai Miklós gimnáziumi igazgató is megtalálta a lapátot a betonkeverő etetéséhez.

Sajnos alig kezdték el az építkezést, ami a községben akkor az egyetlen társadalmi célú beruházás volt, az önkormányzat formális hibára hivatkozva leállította a munkát. Hosszú, sok energiát felemésztő pereskedés kezdődött, amelyet az Egyesület végül megnyert, és a kerepestarcsai építési hatóság végre pontot tett a méltatlan ügyre.

Építkezés önkéntesekkel

Az építkezés első lépcsőjével – a sok nehézség ellenére is – decemberre elkészültek. Az avató ünnepséget egy meghitt karácsonyi ünnepség keretében tartották. Mi lett volna, ha maradhattak volna a Kálvin téri épületben? – gondolhatjuk. És az építkezés még nem ért véget!

Kölcsonök, adományok, önkéntesek. Csodák: Pater Denis Hendrickx Tilburgból. December 23-án karácsonyi ünnepség az első 160 négyzetméteres épületrészben.

(Forrás: Szabó Eszter, folytatás: Némethy Mária)

1992.

Az építkezés megtorpanásának külső okai megszűntek. A folytatáshoz támogatás érkezett: Stichting Katholieke Noden, az Egyesült Holland Alapítványok szervezetétől Komarnicki Edit közbenjárásának eredményeként.

A kész épületrészben megindultak az új, és folytatódtak a régi programok: segítő akciók, jogsegélyszolgálat, házi segítségadás, gondozás, nyugdíjúgyek intézése, analfabéta-tanfolyam, gombaismereti tanfolyam, rajziskola, metszési tanfolyam, kézi szövési tanfolyam. Az ESE Híradó folyóiratunk is sok önkéntest szervezett. Pályázatokat írtunk, támogatókat, kapcsolatokat kerestünk.

1993-1994.

Megjelent a Szociális törvény. A törvény ellátási fogalomrendszerére fordítottuk át az egymást segítés eddigi gyakorlatából és tapasztalatából kiérlelt tevékenységeinket. Beláttuk, hogy az önkéntes munka egymaga nem nyújt segítő biztonságot, meg kell találni a finanszírozást a beruházásra éppúgy, mint a működésre, mielőtt kifulladás az egymást segítő közösség.

Önkéntesek Hollandiából

Mindkét évben itt voltak a holland fiatalok az építkezésen. Az építőtábornak a már elkészült helyiségek adtak otthont. Az Emmaus szervezet is küldött adományokat Bilthovenből a berendezésre, felszerelésre.

A lassan 600 négyzetméterre növekvő épületet elneveztük ESE Szociális Központnak, ami igen erős túlzás volt, hiszen a helyiségek felszerelését a családi adományok sokszínűsége jellemezte, a bennük folyó tevékenységeket, a törődési munkát az önkéntesek önfeláldozó segítő készsége még nem szakmasította szociális szolgáltatássá. A foglalkoztatásra való felkészülés megkezdődött. Ki lehetett próbálni a varrást, a szövést, a gondozást. A kiegészítő tevékenységeket: a pályázatírást, takarítást, főzést, mosást, ügyvitelt, adminisztrációt önkéntesen gyakoroltuk, de a szervezés már körvonalazta a megálmodott Szociális Központ feladatait. Még mindenki önkéntes volt.

Péceli önkéntesek csapata

1995.

Az építéshez sikerült hazai pályázatot nyernünk a Népjóléti Minisztériumtól. Megkezdődött az intézményesülés: telefon, fax, az első számítógép. Az év végére az alkalmazotti létszám

4 fő volt, készültünk a Gondozóház megnyitására, a foglalkoztatásra. 13 civil szervezettel és magánszeméllyel létrehoztuk az ESE Szociális Központ Alapítványt (első nevén: United-Way ESE Szociális Központ Alapítványt), és elkezdtük a képzést. A 10 hónapos házi-gondozói tanfolyam megtartása a PHARE támogatásból volt lehetséges. Megismertem dr. Lovassy Tamást, a Magyarországi United-Way elnökét, és az ő közvetítésével megismerhette munkánkat a United-Way Internationale és a C. S. Mott Alapítvány is. Meglátogattak minket Hollandiából, Németországból és az USA-ból is. Ebben az évben volt a legtöbb önkéntesünk, az eredmények vonzották a segítőköt is. Csodálatos filmet készített rólunk a Duna TV.

Az 1989-1995 közötti évek legfontosabb támogatói

- Pécel Önkormányzata (ingyenes telek a beruházáshoz)
- Stichting Katholieke Noden, Queen Juliana Foundation (Kornariczki Edit)
- Emmaus Alapítvány Bilthofen,
- Pater Denis Hendrickx Tilburgból,
- Jossgrundi Máltai Szeretetszolgálat (1989 óta folyamatos, természetbeli adományok)
- C.S.Mott Alapítvány
- Internationale Bouworden
- United-Way Internationale
- önkéntesek, egyéni támogatók

Walter Veirs (C.S.Mott Alapítvány)

1996.

Március 15-én, pontosan 5 évvel a „ki kell költözni” program után avattuk fel ünnepélyesen az ESE Szociális Központ első,

Kopjafaavatás

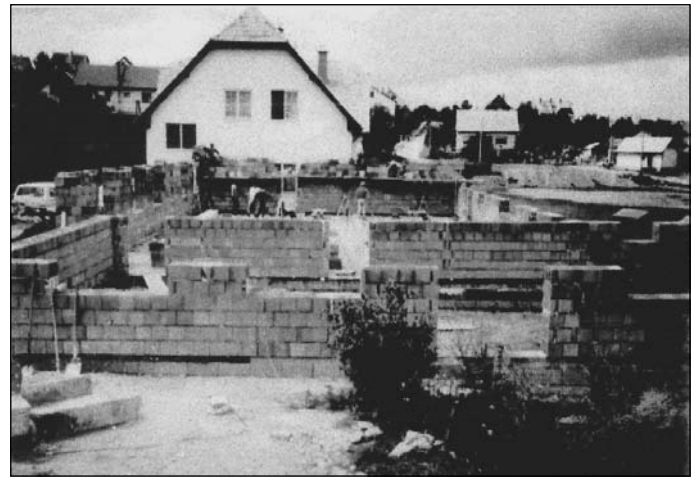
900 négyzetméteres épületét. Május 6-án nyitottuk meg a 15 férőhelyes Gondozóházunkat. A „Szeressétek az öregeket!” című verset régi önkéntesünk, Esztergályos Sándorné Ica néni szavalta el mindnyájunknak és a falaknak is.

Az év végén az alkalmazotti létszámunk már 12 fő volt, de önkénteseink sem hagytak el minket.

Pitti Katalin jótékonyági estét adott a Gondozóházunkban lakó idősekért Pécelen. Így került kapcsolatba a höllinghofeni Csilla von Boeselager Osteuropa-Hilfe e.V. Alapítvány és a péceli Egymást Segítő Egyesület.

1997.

Az ESE Szociális Központ épülete körül lassan felépült Pécel egyik legszebb városrésze. Építettünk mi is tovább, hiszen a gondozást, a munkát kérők között szájról szájra terjedt az ESE híre.

A második épületrész épül

Karácsonykor alapítottuk meg a Teréz anya Emlékermünkét, a szép segítész szimbólumaként.

Folyamatosan bővült a foglalkoztatás szociális és közösségi munkakörökben, és foglalkoztatási programokat indítottunk az egészségkárosodással, hátrányos helyzetben élő emberek részére. Létrehoztuk a védett foglalkoztatás megszervezésére a VÉDESE Kht.-t.

Két mondatot őrzünk és ismételünk azóta is a beadott pályázatainkból:

– **Magyarországon a legnagyobb munkahelyteremtő beruházás a szociális szükségletek társadalmi alapellátásként történő kielégítése, megszervezése.**

– **A hátrányos helyzetű emberek számára legnagyobb dolog a munkával, a képzéssel összekapcsolt foglalkoztatás, vagyis csak munkaviszonyban lehet eredményes a képzés.**

1998.

Március 15-én avattuk a második épületrészt. Hét év mérlege 1700 négyzetméter épület.

Az ünnepségen *Teréz anya Emlékérem átadásával köszöntük meg a szép segítséget* legfőbb támogatóinknak.

Bernd Kleespies (Malteser Hilfsdienst, Jossgrund), **Pitti Katalin** (Csilla von Boeselager Stiftung), **Molnár Györgyné** (Országos Foglalkoztatási Közalapítvány), **Dr. Bobok Beáta** (Együttműködő Holland Alapítványok), **Walter Veirs** (C. S. MOTT J. Alapítvány) vehették át Fésűs Károly péceli szobrászművész műves alkotását.

A segítő munkát, küzdelmeket, nem pénzben mérhető értéket nem könnyű számszerűsíteni, és nem is fontos. Sokkal fontosabb

folytatás a 18. oldalon

Bernd Kleespies átveszi a Teréz anya-díjat Némethy Máriától

sabb, hogy a fejlődés, a növekedés ember léptékű maradjon, és a létrejövő új ellátó vagy kézműipari egység terméke és szolgáltatása minőségre és becsületességre törekedjen, akár gondozásról, ételkészítésről vagy szőnyegszövéstről van szó.

Molnár Györgyné és Székely Gabriella (OFA)

A kézi szövésű szőnyegek elkészítésében több mint harmincan dolgoztak. A Magyar Termék Nagydíj pályázat különdíját kétszer nyertük el védjeggyel ellátott termékeinkkel. Iparművészeti minősítésű szőnyegeink nemzetközi vásárokra, kiállításokra is eljutottak.

Nemzetközi kiállításon a gyönyörű szőnyegek

1999-2000.

Lassan befejeződött Pécelen az ESE 2000 négyzetméteres Szociális Központjának építése. Mondhatni lezárult egy növekedési szakasz, persze a beépíthető terület is elfogyott.

A 10 éves jubileumi ünnepség

Kialakítottuk azt a szervezeti rendszert, amely nonprofit humán szolgáltató civil szervezetek részére jelent megoldást, finanszírozási, tevékenységi, szakmai mintát a rászorult emberek, elsősorban időskorúak komplex gondozásában, a hátrányos helyzetű emberek integrált foglalkoztatásában.

De nem tudtunk igazi segítséget nyújtani a fogyatékkal élő embereknek. Egyre többször kerestek minket a sérült emberek és hozzátartozóik. Az egymást segítség nem-jeit nehéz kimondani kétségbeesett szülőknek és munkát keresőknek.

Felmerült egy komplex Rehabilitációs Központ felépítésének terve az ESE-ingatlan melletti üres telken. Terület hiányában nem sikerült Pécelen.

Az ápoló otthon új szárnyának avatása

Egyre több pályázatot írtuk, és reménykedtünk abban, hogy valahol folytatódhat az álmok megvalósítása.

1999. június 5-én, az ESE 10 éves jubileumi ünnepségén

Dr. Lovassy Tamás (United Way Magyarország Alapítvány), **Karikás György** (Eravis Rt.), **Igali Györgyné** (EGIS Rt.), **Tekla und Ernst Bacher** (Malteser Hilfsdienst, Jossgrund), **Monika Korn** (Malteser Hilfsdienst, Jossgrund), **Gisela Alcolea-Noll** (Malteser Hilfsdienst, Jossgrund), **Frank Dujardin** (Emmaus, Bülthofen) – vették át a Teréz-anya Emlékérmét.

2001.

Isaszeg település Péceltől alig 8 kilométerre fekszik. Az isaszegi Önkormányzat dr. Tóthné Pacs Vera polgármester vezetésével igen hamar meghozta egyhangú döntését – az ESE Központ megtekintése után –, és egy hektár területet adott az isaszegi ESE Segítő Ház felépítésére. A telek a cigányteleppel és a szeméttel volt szomszédos, ez utóbbinak bezárása folyamatban volt. Az azonnali építkezést a már elnyert PHARE, OFA és minisztériumi pályázatok segítették. Pályázati írásai képességünk is nagymértékben megnőtt.

Alapkövetétel Isaszegen

186 nap alatt épült fel a Segítő Ház első 900 négyzetméteres épülete, ahová foglalkoztató műhelyeket terveztünk és lakóotthont. A stratégiai terv egyértelmű volt: az ESE-modell megvalósítása több építési szakaszban, hangsúlyosan tekintettel a sérült emberek komplex gondozására, rehabilitációjára és foglalkoztatására.

A 2001 novemberében tartott Pitti Katalin jótékony esten megtelet az isaszegi nagytemplom adakozókkal, és a TÉGLAJEGY akciónk bel- és külföldön egyaránt sikeres lett.

Pécelen a karácsonyi ünnepségen a 48 férőhelyes Rehabilitációs és Ápoló Otthonunk felvette Baczoni István nevét. Baczoni Istvánt, Pécel legnagyobb „építőjét” három és félévig ápoltuk a Neki kijáró tisztelettel és szeretettel 2001. június 19-én 17 óra 10 perckor bekövetkezett haláláig.

Baczoni István ápoló otthonunkban

2002.

A március 15-i avató ünnepségünkön a sok száz résztvevő kíváncsian olvasta a mives, óriás buktára emlékeztető épület homlokzatán az **ALEMANY ERZSÉBET SEGÍTŐ HÁZ** feliratot.

Alemany Erzsébet a segítő ház avató ünnepén

A történetek összeérnek. 2001-ben ismertük meg személyesen is Dr. Alemany Erzsébetet, a vajdasági származású, Bottropban élő orvost, aki Csilla von Boeselager nyomdokain haladva lett az Osteuropa-Hilfe alapítvány elnökhelyettese. Az ismeretség testvéri barátsággá mélyült.

Isaszeg Önkormányzata Teréz anya-díját Dr. Tóthné Pacs Vera vette át

A névválasztás: érték és példaképválasztás. Alemany Erzsébet neve európai minta a társadalmi humanizmus cselekvő felelősségvállalásában.

2002. november 25-én nyitottuk meg az épület tetőtérében a 8 férőhelyes Lakóotthonunkat, értelmi sérült fiatalok részére.

Csávás Ferenc az ESE Teréz anya-díj átvételkor

folytatás a 20. oldalon

Várady István átveszi a Teréz anya-díjat

2002. március 15-én, az ESE isaszegi Segítő Ház első épületének avató ünnepségén

Dr. Alemany Erzsébet (Csilla von Boeselager Ost Europa Hilfe), **Isaszeg Nagyközség Önkormányzata** (átvette: Dr. Tóthné Pacs Vera polgármester), **Csávás Ferenc**, a Segítő Házak építője, **Várady István**, az ESE épületek ingyenes tervezője – *vették át a Teréz anya Emlékérmét.*

2003.

A felkészülés, pályázatírás és az isaszegi beruházás folytatásának küzdelmes évét a tíz év előtti péceli helyzethez hasonlíthatuk. A történelem ismétlődött, építhetőség ismét. Azért az év végére tető alatt volt az új, több funkciós, 1260 négyzetméteres háromszintes épület, amelyet „söhajok hidja” kötött össze az első épülettel.

A magyar textilipar leépülésével a szőnyegkészítés alapanyagát jelentő textilhulladék is elfogyott. Folyamatosan csökkent a szőnyeggyártásunk, és egymás után zártuk be szőnyegboltjainkat. A munkatársakat átképeztük az új szolgáltatási tevékenységekre.

November 26-án nyitottuk meg a Fogyatékosok Nappali Intézményét 30 férőhellyel. Halmozottan sérült gyermekek és fiatalok teljes ellátására, fejlesztésére vállalkoztunk.

Pécelen csak kertszépítési és karbantartási munkálatok folytak, minden erőforrás az ESE Isaszegi Alemany Erzsébet Segítő Ház építésére kellett.

2004.

Június 5. az ESE 15 éves jubileumi napja. Az épületavató és jubileumi ünnepségünk egész napos volt. Sok százan jöttek el bel- és külföldről egyaránt közösen ünnepelni.

A 15 éves jubileumi ünnepségen Némethy Mária, Göncz Árpádné, Fogarasiné Deák Valéria

Augusztus 3-án kapott működési engedélyt a csodálatos, 500 adagra bővíthető Szociális Konyhaüzem, majd a mosoda, és szeptember 2-án a 17 férőhelyes Rehabilitációs és Ápoló Otthon. Megkezdődött a tetőtéri szint beépítése és az ESE első liftjének felszerelése. Ez volt az első „gondtalan” épületfejlesztés, melyet a Pénzügyminisztérium pályázati célámogatása tett lehetővé és persze az ESE Híradónkban olvasható „Tiborc-panasza” cikk.

Fogyatékosok Nappali Intézményének avató ünnepsége

Pécelen is igyekeztünk. Június 1-jén kezdte el az ellátását a 40 férőhelyes Idősek Klubja, amelyet Pitti Katalinról neveztünk el.

2004. június 5-én, az ESE 15 éves jubileumán

Dr. Wolhard von Boeselager, az Osteuropa-Hilfe Stiftung elnöke, **Göncz Árpádné**, a Kézenfogva Alapítvány elnöke – *vette át a Teréz anya emlékérmét.*

2005.

A dicsőséges 1849-es isaszegi csata napján, április 6-án avattuk a tetőtéri új 19 férőhelyes Otthonunkat és a liftet. Ismét lezárult egy növekedési szakasz, most Isaszegen. A következő stratégiai terv az emberi erőforrások és a szolgáltatások komplexszé fejlesztése, imitt-amott kiegészítő építésekkel, a raktározás és foglalkoztatás feltételeinek javítása céljából – gondoltuk. Az intézményeinkben dolgozó 160 munkatárs megtartása, képzése, motivációjának, közösségi kapcsolatainak erősítése kiemelt fontosságú szervezetünk életében.

Az isaszegi ESE Alemany Erzsébet Segítő Ház impozáns épületei mellett a településrész is fejlődött. Egyre több családi ház épül a Segítő Ház körül. Pécelen is így történt.

Befejeződött Alapítványunk képzési és szakmai kutatási munkájának eredményeként a létesített Felnőttképzési Központ akkreditálása. Az emberi erőforrás-fejlesztés és a képzés a következő évek stratégiai tervének hangsúlyai az egymást segítéskben.

2006.

A péceli ESE Szociális Központ melletti telekingatlan megvásárlásával régi álom vált valóra, mely teret biztosít egy pihenőkert, esetleg a további fejlesztések számára. Isaszegen létesítettünk Támogató Szolgálatot, Pedagógiai Szakszolgálatot, játszóteret. A kiépített hidro-masszázs berendezésnek nemcsak az elnevezése szimogató, hanem a használata is. A felsorolt fejlesztéseket biztosító HEFOP 4.2 pályázatunk kiérdemelte a Pest megye legjobb projektje címet, de legjobban az ellátottaink örültek.

A belföldi (Budapest, Isaszeg, Pécel stb.) és külföldi (Vajdaság, Bottrop, Szeged, Magyarokisznya stb.) civil találkozók, intézménylátogatások, szakmai konferenciák hozzájárultak a civil kapcsolatok elmélyítéséhez, lehetőséget biztosítottak a tapasztalatcserére.

Támogató Szolgáltatunkat sok fogyatékkal élő igénybe veszi

2005. április 6-án, az *Alemany Erzsébet Rehabilitációs és Ápolóotthon új szintjének avatásán*

Fogarasiné Deák Valéria országgyűlési képviselő, **Gémesi György** országgyűlési képviselő, **Durkó Sándor**, a FÉNY-ESE Szociális Központ Alapítvány elnöke vette át a *Teréz anya Emlékházat*.

2007-2008

A nagykorúsággal járó felelősség óriási az egyes emberek életében, egy közösségében pedig még inkább. Az ESE-modell finanszírozható – mondjuk meggyőződéssel –, de a mondat mögött lemondás, éberség, tudás és elhivatott felelősség diktálja a tempót, diktálja az azonnali rugalmas változtatást.

Munkatársaink a Szociális gondozó és ápoló képzésen

Az eltelt két évtizedben többször volt megtorpanás, megállás és visszavonulás, ilyenkor a nevünk is segített a folytatásban. Az egymást segítés tartalmának megtartása alkalmazkodással, együttműködéssel és kompromisszumokkal jár, de belső erőt ad a munkatársaknak, a vezetőknek, önkénteseknek a hit, hogy érdemes így tevékenykedni a mindennapokban.

2008. november 14. óta 17 fő munkatársunk végzi munkaviszonyban az OKJ-s szociális gondozó és ápolóképzést a FÉNY-ESE Szociális Központ Alapítvány szervezésében.

Az 1995-2006 közötti évek legfontosabb támogatói:

- Csilla von Boeselager Stiftung Ost-Europa Hilfe
- PHARE Szoc. Pol. fejlesztési program
- Egészségügyi, Szociális és Családügyi Minisztérium
- Országos Foglalkoztatási Közalapítvány (5 projekt támogatása)

- Pest Megyei Rehabilitációs Alap
- Pest Megyei Területfejlesztési Tanács
- Soros Alapítvány
- Isaszeg Önkormányzata (ingyenes telek a beruházáshoz)
- Phare ACCES 1999, 2000
- Phare MACRO
- Phare „Nők munkaerő piaci program”
- HEFOP programok
- NCA programok
- Közép Magyarországi Regionális Munkaügyi Központ
- Önkéntesek, egyéni támogatók

Összegzés és ajánlás:

Az Egymást Segítő Egyesület a területi és a legkisebb beavatkozás elvén, alapellátás szintjén, helyben szervezte meg a kistérség komplex társadalmi szükségleteit (alap-, szakellátások, foglalkoztatási integráció, közösségi szükségletek), ezzel új társadalompolitikai modellt valósított meg a szociális gondoskodásra, a foglalkoztatásra illetve a képzésre létrehozott szervezetek konzorciumával.

Ápoló Otthon új szárnyának avató ünnepsége

Az emberi rászorultság összetett. A gondoskodásnak is összetettnek, és társadalmi alapellátásként sokszínűnek kell lenni, ott helyben, ahol a problémák keletkeztek, a legkisebb beavatkozás elvén.

Az ESE-modell humanista szemléletet jelent, és olyan szolgáltatások megszervezését, amelyekben az ellátatlan csoportok komplex, intézményesített integrációja – **gondoskodási, foglalkoztatási, képzési** szempontból – együttesen valósul meg helyi, kistérségi szinten. A modell jól illeszthető a többcélú kistérségi társulások rendszerébe is.

A szociális, a foglalkozási és a képzési támogatások összekapcsolásával egy rendkívül hatékony és finanszírozható modell jön létre, amely társadalmi alapellátó szolgáltatásként vállalhatja fel a hátrányos helyzetű emberek élethelyzetének, társadalmi státuszának alapvető megváltoztatását, és tartós, valós szükségletekre nyújt minőségi, európai szintű szolgáltatásokat.

2009

A „Húszéves az ESE” – kijelentő mondat sok szép gondolat készítésére alkalmas. Biztató, hogy a fiatal ESE- generációnak van honnan elindulnia.

Pécel-Isaszeg, 2009. január

Némethy Mária
alapító elnök

Elérhetőségeink Pécelen: Központ: 2119 Pécel, Pihenő u.2.

Tel./fax: (28)454-076, (28)454-077, e-mail: ese@vnet.hu

Elérhetőségeink Isaszegen: Cím: 2117 Isaszeg, Nap u.2/b.

Tel./fax: (28)582-425, (28)582-426, e-mail: aesh@invitel.hu

Honlapunk: www.egymast-segito.hu, Adószámunk: 19173245-213

A klubban történt

Az ESE Pitti Katalin Idősek Nappali Klubjában január 6-án köszöntöttük az új évet. Mesélgettünk az ünnepek élményeiről, tervezgettünk, elméldedtünk, mit szeretnénk ebben az évben elérni, megérni. Egy-egy korty pezsgővel megerősítve mondtuk terveinkre: így legyen.

Mielőtt röviden beszámolnék januári eseményeinkről, hadd említsem meg december végi eseményeinket.

Megérkezett a Mikulás

Előző számunkban írásban megköszöntem klubtagjaim nevében minden kedves előadónknak, segítőnknek, amit klubunkért tettek. December 11-én évzáró ünnepségünkön többen is jelen voltak közülük. Ezúttal szóban és egy-egy kis ajándékkal, oklevéllel is kifejeztük hálánkat. Ők is hoztak ajándékot, énekeltek, szavaltak nekünk, aminek szintén nagyon örültünk, ígéretüket tették, hogy idén is szívesen jönnek klubunkba, mi meg szeretettel várjuk mindannyiukat.

A szemerés gyerekek előadása

Klubkarácsonyi ünnepségünket december 16-án tartottuk, a Szemeré Pál Általános Iskola 7. a. osztályos tanulói voltak meghívott vendégeink. Betlehemes játékkal igen nagy örömet szereztek klubtagjainknak. Közös sütizés után klubtagjaink, Ági és Magdi szavaltak társaiknak, nekünk. A szépen felöltöztetett karácsonyfa elé szólítva valamennyiüket megajándékoztuk.

Két hét téli szünet után, mint már említettem, január 6-án ismét szeretettel vártuk klubtagjainkat.

Január 8-án Barabás Kata és Csaba voltak vendégeink, ezúttal nemcsak utaztunk, hanem pillanatképeket is láthattunk régi felvételekből, hogyan mulatunk mi péceliek. Szilveszteri ünnepségek, szalagavató ünnepségek idézték fel az elmúlt éveket.

A holocaust áldozataira emlékezve január 20-án és 22-én a Schindler listája című film került vetítésre.

Más napokon lázasan készülünk a farsangra, jelmeztervezéssel, szerepválogatással.

Minden kedves olvasó figyelmébe ajánlom a következő időszakra tervezett műsorainkat, látogasson el klubunkba, ha kikapcsolódásra, kedves társaságra, szeretetre van szüksége, örömmel várjuk!

Parajdi Olga

Egy kis beszélgetés, kikapcsolódás

Búcsúztunk Erzsikétől

Karácsonyi készülődésünk örömét beárnyékolta szeretett klubtagunk Csépi Ferencné Erzsike halálának híre. Több mint négy évig volt lelkesen közöttünk, amikor csak egészsége engedte, részt vett programjainkon, mindig derűs, mosolygós volt. December 23-án kísértük utolsó útjára, 89 éves volt. Emléke legyen áldott, nyugodjon békében.

Parajdi Olga

„Önt nagyon szereti az Isten...”

(Karácsonyi ajándékunk története)

Kicsit másképp történt minden, mint eddigi karácsonyaikonk, de az ajándék az egyik legszebb volt, amit együtt töltött életünk során kaphattunk. Igaz, 2009. január 9-ig kellett várunk rá.

Karácsony előtt néhány nappal, az esti órákban, férjem vakbélgyulladásra utaló rosszulléte miatt be kellett mennünk a kistarcsai Flór Ferenc Kórház Sürgősségi Betegfelvételi Osztályára. Alapos kivizsgálás után továbbküldték az urológiára, majd onnan a sebészetre. Az ügyeletes orvos, Dr. Bukovác Róbert adjunktus úr a laborleletek és az ultrahang felvétel alapján az azonnali műtét mellett döntött. Őszinte szavait mindketten döbbenet hallgattuk. Annyit közölt, hogy férjem meghalhat műtét hiányában, de meghalhat a műtőasztalon is, a két rossz közül azonban választanunk kell. Mit tehet az ember, ha a túlélésre csak egy csekélyke esélye is van? Természetesen aláírtuk a beleegyező nyilatkozatot. Néhány perces előkészítés után éjjel fél 12-kor betolták a műtőbe. Én pedig elkísértem, ameddig szabad volt. A várócsarnokban leültem és vártam. Mivel a doktor úr sok jóval nem kecsesített a műtét kimenetelét illetően, a félelem szinte megbénított. Arra gondoltam, ezt a harcot egyedül fogom megvívni, nem kérek segítséget senkitől. Fiamékat, akik vidéken tartózkodtak, telefonon értesítettem. Kértem, ne induljanak azonnal haza, úgysem tudunk mást tenni, csak várni.

Az idő ólomlábakon járt. Egy kis idő múlva, éppen a mosdóból tartottam vissza, amikor megláttam, hogy a műtő előterében két fiatalember áll azzal a szállítóalkalmatossággal, amellyel az elhunytakat szállítják. Azt hittem, vége mindennek, a szívem ki akart ugrani a helyéről. Ha nem jön oda az éjszakás nővérke, és nem szól, hogy az intenzív osztályról visznek el valakit, lehet, hogy megfulladok a pánikrohamtól. Remegett kezem, lábam, alig tudtam úrrá lenni magamon. Ha nyílt a műtő ajtaja, izgatottan ugrottam fel, vajon ki, milyen hírrel érkezik?

Szerencsére a további három óra eseménytelenebbül telt el. Nekem. Mert bent lázas, gyógyító munka folyt. Végre kijött az adjunktus úr. Leült mellém, és részletesen elmondta, milyen beavatkozást kellett végezni. Felkészített, hogy a következő egy hét kritikus lesz, mert nem tudni előre, hogyan tudja ellátni feladatát a megmaradt bélszakasz. Minden más teendő a szövettani eredménytől függ, amely kb. 3 hét múlva készül el. A doktor úr reggeltől szabadságra megy, legközelebb december 31-én találkozunk. Ezzel búcsúztunk el egymástól. Férjemet betölték a sebészeti őrzőbe, engem néhány percre beengedtek hozzá.

Itt kell köszönetet mondanom az éjszakás nővéreknek, akik biztonságba helyeztek, hogy ne legyek védtelen a hajnali órákban, hisz közlekedés még nem volt. Egyfolytában sírtam, és mint mindenki más, aki hasonló helyzetbe kerül, azon gondolkodtam, miért pont velünk történik mindez. Itt a karácsony, még fel sem készültem rendesen, és... Aztán rájöttem, minden nélkül lehet karácsonyt ünnepelni, hiszen a szeretet, és a szó jó értelmében vett féltés a legfontosabb, amit adni és kapni lehet. Minden nap órákat töltöttem férjem betegágya mellett, és örömmel tapasztaltam, hogy a kritikus egy hét eltelt, és semmi rendkívüli nem történt. December 29-én megszűletett a döntés, másnap hazajöhet. Kicsit gyengén, kicsit sápadtan, de itthon volt. Ápolói szakértelmem nincs, de tudásom és szeretetem legjavát beleadva gondozom, kötöztem és kötözöm naponta többször is. Lassanként visszanyeri fizikai és lelki erejét.

Mint már az elején írtam, január 9-én kaptuk meg közös ka-

rácsonyi ajándékunkat. A kontroll vizsgálat elvégzése után Bukovác adjunktus úr egy csendes helyre kísért minket, és egy kis türelmet kért, amíg meghozza a szövettani eredményt. Mi feszülten, szó nélkül váraoztunk. (Azt ugyanis már előzőleg megbeszéltük, ha további kezelésekre lenne szükség, mindent elkövetünk a gyógyulás érdekében.) Amikor visszatért a doktor úr, ennyit mondott: „Önt nagyon szereti az Isten, a szövettani eredmény rosszindulatúságot nem mutatott ki, további tennivaló nincs”. Hát kell ennél szebb ajándék? Boldogan jöttünk ki a kórházból, és már csak idő kérdése, hogy mikor gyógyul meg tel-

jesen! Köszönet még egyszer Dr. Bukovác Róbert adjunktus úrnak, a műtét során neki asszisztáló team minden tagjának, az osztály orvosainak, a sebészeti őrző és osztály ápolószemélyzetének, akik türelemmel és teljes odaadással végezték munkájukat! Köszönöm házi orvosunk Gróznér István doktor úr fáradozását, Klótzl Anita asszisztens vigasztaló, bátorító szavait és messzemenő segítségét. Köszönöm munkatársaim aggodó érdeklődését, együttérzését és azokat a könnyecsképeket, amelyeket észrevétlenül próbáltak elmorzsolni szemükben. És mindenekelett hálával tartozom Istennek, hogy meghallgatta könyörgésemet, és 41 évvel ezelőtti találkozásunk és összetartozásunk folytatását megengedte nekünk.

Czétényi Sándorné

ESE Pitti Katalin Idősek Klubjának programjai

Pécel, Pihenő u. 2.

Tel./fax: 06-28/454-076, 06-28/454-077

e-mail: ese@vnet.hu

Február 10. (kedd): Farsangi vigalom

Február 12. (csütörtök): Zenés délelőtt Árvay Marikával

Február 17. (kedd): Valentin-nap

Február 19. (csütörtök): Barabás Kata és Csaba útifilmje

Február 24. (kedd): Ki mit tud vetélkedő – Jónás Károly és Rátonyi Pál művészek közreműködésével

Február 26. (csütörtök): Bibliai proféciaák korunkról – dr. Reisinger János előadása

Március 3. (kedd): Egy kis mozgás gyógytornászunkkal

Március 5. (csütörtök): Nőnap multság KO Lacival és csapatával

Hétfőnként játékos foglalkozások Árvay Marikával, szerdánként barkács délelőtt, péntekenként filmvetítés.

Klubunk munkanapokon 7.30-tól 16 óráig tart nyitva. A fenti programok, előadások 10.30 órakor kezdődnek, melyekre mindenkit szeretettel várunk. Előzetes egyeztetés alapján fodrász, kozmetikus, pedikűrös szolgáltatás igényelhető kedvezményes térítési díj ellenében. Lehetőség van ingyenes vérnyomás- és vércukorszint mérésre.

A klubbal vagy a programokkal kapcsolatos kérdéseivel keresse Parajdi Olga munkatársunkat a (28)454-076 vagy a (28)454-077 telefonszámon.

Társulással olcsóbb lehet az energia

Az energiapiac fokozatos liberalizációja lehetőséget teremtett a fogyasztóknak, így az önkormányzatoknak is, hogy azok piaci viszonyok között, „megválogatva” az eladókat, saját árakat harcoljanak ki. 2008 januárjában megalakult az ENTÁR Energia-beszerzési Önkormányzati Társulás, melynek Pécel is tagja. A Társulás célja, hogy az önkormányzatok energiaszámláit csökkentsék úgy, hogy közösen vásárolnak földgázt, illetve villamosenergiát. Dr. Székely Attilával, a péceli önkormányzat jogi előadójával, a téma kiváló ismerőjével készítettem interjút.

– A megalakulást követő első hírekben még szó volt Budafokról, Zuglóról és Terézvárosról is. A közbeszerzési értesítőben már csak Erzsébetváros, Józsefváros, a XV. kerület, Pécel és Százhalombatta jelent meg kiíróként. Kiknek a kezdeményezésére, milyen tagokkal indult az ENTÁR?

– A XXII., XIV. és a VI. kerület végül lemaradtak a társulásról. Kb. azért, amiért a többi háromezer önkormányzat, akik nem értik a kor szavát, és csak sírni tudnak, hogy nincs pénzük.

– Pécel mikor lépett be az együttműködésben, milyen megfontolások alapján döntöttek úgy, hogy csatlakoznak a társuláshoz? Honnan hallottak róla?

– A helyi önkormányzatok szerteágazó tevékenységi körökből fakadó különféle (egészségügyi és oktatási stb.) intézményeinek energiaköltsége egyre jelentékenyebb tértelt jelent. A felszabadított energiapiaci viszonyokhoz való alkalmazkodás, valamint a 2004 óta a vezetékes energia területére is kiterjesztett közbeszerzési kötelezettség folytán a proaktív hozzáállás stratégiai témakörre vált. Az új viszonyok kihívásához való alkalmazkodás megfelelő stratégiája nyilvánvalóan a fogyasztók atomizált piaci fellépésének hátrányait kiküszöbölő összefogás. E felismerés jegyében először 2004-ben a Területi Önkormányzatok Országos Szövetsége (TÖOSZ), majd 2005-2006 folyamán a Budapesti Külső Kerületek Önkormányzati Szövetsége (BKKÖSZ) is megpróbált tagszervezetei között, az egységes fellépés érdekében beszerzési társulást generálni, jelesül az önkormányzatok – nyugaton már régóta közismert – árvezérlő funkciójának kiaknázása végett. Pécel eleve benne volt a szerveződésben, amely a 2007 elején még Budapesti Agglomerációs Fejlesztési Tanács (BAFT) keretében indult. Egyébiránt az ENTÁR az imént említett BKKÖSZ-ös kezdeményezés beteljesülésének tekinthető, amelyben a koordinátor személy, Dr. Szabó Lajos Mátyás és a XV. kerületi önkormányzat jelenti a folytonosságot.

– Az Együttműködési Megállapodás szerint

minden tagot két fő képvisel a Tanácsban. Pécelt kik képviselik?

– Pécel Város Önkormányzatot a Társulási Tanácsban dr. Benkovics Gyula polgármester és/vagy Sarlós Imre alpolgármester képviselik. A bírálóbizottságban pedig dr. Székely Attila.

– Az együttműködés célja, hogy olcsóbban tudjanak energiát beszerezni a társulásban résztvevő önkormányzatok – nagyobb fogyasztásnál talán kedvezmény is érvényesíthető. Ezen túl gyakran elhangzik, hogy az „egységes távleolvasó rendszer” növeli az ellenőrzés hatékonyságát, ami szintén lehetővé teszi a kedvezőbb árakat. Pontosan mi ez a „rendszer”?

– A díjkedvezmény az önkormányzatok számára a nyugaton már évtizedekkel ezelőtt kialakult árvezérlő funkcióból adódik. A helyhatóságok árvezérlő funkcióját a multinacionális energetikai cégek vezérkara évtizedek óta tapasztalja, és célirányosan felhasználja. A nagyobb kapacitású fogyasztási helyekre eleve olcsóbb árfekvésű tarifát ajánlanak a szolgáltatók. A távleolvasás digitális technika mellett olyan beruházás, amit valószínűleg Magyarországon is szívesen kiépítenek a szolgáltatók. Ez nem csupán az intézményfenntartó önkormányzat számára előnyös, hanem az ún. „napi fogyasztási hullámzást felölelő” menetrend-programozhatóság okán a kereskedőszolgáltató cégeknek is.

– Július 2-án megjelent a közös gázbeszerzésre kiírt első közbeszerzési felhívás, ami sikertelenül zárult, és ezért kellett szeptember 3-án egy ismételt felhívást megjelentetni. Mi ennek az oka?

– Az egyik pályázó pár perc késéssel adta be a pályázatát, így megfelelő számú pályázó hiányában érvénytelennek minősítették a kiírást. Az újabb kiírás azonban már sikeres volt.

– Végül mi lett a közbeszerzés eredménye?

– A 2009. esztendő kezdetére a Magyar Energia Hivatal már kb. 120 Ft/m³ közüzemi ármeghatározást ajánlott a kormánynak. Igaz, ezt a kormány még nem fogadta el. Ezzel szemben az ENTÁR éves átlagban kb. 100 Ft/m³ szabadpiaci árat alkudott ki a beszállításra pályázó cégek nyertesével, az EMFESZ Zrt.-vel. A maximum 20 m³/h fogyasztói kapacitásig terjedő fogyasztási helyeken 102 Ft/m³, a 20-100 m³/h kapacitás között pedig 98 Ft/m³ lesz a tiszta gázenergia díja.

– Az elektromos energia beszerzésére szeptember 1-jén jelent meg a felhívás. Itt nagyobb érdeklődésre lehet számítani?

– A villanybeszerzés esetén nem lehetett még tudni, hogy a dotált árszabás fennmarad-e, ezért biztos, ami biztos alapon, és persze a tapasztalatszerzés érdekében is, ki-

írtuk közbeszerzési eljárást. Az eljárás közben derült ki, hogy az egyetemes szolgáltatási konstrukciót a kormányzat fenntartja.

– Az energiapiaci liberalizáció mellett továbbra is maradnak ún. védett fogyasztók, akik garantált áron kapják az energiát (legalábbis kevésbé vannak kitéve a piaci áringadozásoknak). Korábban ebbe a körbe tartoztak a lakossági fogyasztók, 2008 nyaratól viszont az önkormányzatok is bekerülhetnek a védett körbe. Nem félő, hogy a piacon kialakult ár magasabb lesz a garantált árnál? Van rá reális esély, hogy a szolgáltatók alacsonyabb árat határozzanak meg a közbeszerzés során?

– Az ún. védett-gyámoltott fogyasztók éppenséggel az áringadozásnak vannak kitéve. Ha pedig a közbeszerzés eredményeképpen magasabb árat kapunk, ahogy ez megtörtént a villany relációjában, akkor eredménytelennek nyilvánítjuk az eljárást. Tehát nem az ENTÁR-ért kell aggódnunk! Szükség van ugyanakkor az energetikai szektor szolgáltatóinak versenyére is. De csak akkor rúghatunk gölt, ha kapura is lövünk! Ha ki sem megyünk a pályára, abból nyilvánvalóan nem lesz semmi. Egyébként a kettős árszabás, ami évtizedek óta működik ebben az országban, tulajdonképpen tarthatatlan. Ugyanis az ipari nagyfogyasztók a világgpiacihoz viszonyítva eleve magasabb áron kapják az energiát, és ebből a különbözetből fedezik a lakosság és a költségvetési szervek energiaár-dotációját. Csakhogy a magyar ipar így eleve olyan versenyhátrányt szenved, amely nehezen ledolgozható. A védett körbe tartozók pedig éppen azért nem tudják kifizetni a dotált számláikat, mert esetleg nincs állásuk, vagy az állásuk csak úgy maradhat meg, ha a kizsákmányolásukat végletekig fokozzák a világgpiacinál magasabb árat fizető munkáltatóik. A gáz esetében pedig még kacifántosabb az összefüggés, mivel a „panelok népe” azért fizet bődületes fűtésszámlát, mert a távfűtőművek ipari nagyfogyasztók. S a Rózsadomb pedig mint háztartási fogyasztó továbbra is dotált árszabású gázzal fűti még a magánuszodáit is.

– Milyen perspektívák vannak az ENTÁR előtt?

– A következő lépés az lesz, hogy rádöbentsük az önkormányzatokat hiteles piaci árvezérlő funkciójukra, és a kormányt pedig arra, hogy a kettős piac konstrukciója nemcsak tarthatatlan, hanem kifejezetten a multik érdekét szolgálja. Abban biztosak vagyunk, hogy ilyen jelentékeny árelőny kivívása után, a 2010. évre vonatkozó ENTÁR-közbeszerzések kiírásánál nem csupán a jelenlegi öt települési önkormányzat áll majd a képzeletbeli startvonalra.

Erdős Szabolcs (www.csataridulo.hu)

Igen, menni fog!

Talán sokan örülnének, ha ez jóslat lenne, és gyűlölt politikuskuk vagy főnökük, netán szomszédjuk oda menne, ahová küldjük őket. De nem erről van szó. Barack Husszein Obamának, az Amerikai Egyesült Államok 44. elnökének választási hadjárata során ez volt a jelszava: IGEN, MENNI FOG! (Yes, we can!) És: ELJÖTT A MI IDŐNK! (This is our time!).

20 évvel ezelőtt, a rendszerváltás küszöbén ugyanilyen szlogeneket tűzött zászlájára az alakuló ESE is. Tele lelkesedéssel, hittel, egy új, jobb világ reményével. Harcosan mindenféle diszkrimináció ellen, kiállva a társadalom különféle rétegeinek egyenjogúsága mellett. És ez évben ennek immáron 20 éve.

De térjünk vissza Amerikába, abba az országba, ahol 50 évvel ezelőtt még több motel neonfelirata azt hirdette: négereknek, zsidóknak és kutyáknak itt nincs helye, ebben az országban afro-amerikai lett az elnök, akinek kormányában csak 55% a fehér bőrű. Obama túl tudta tenni magát saját értékrendjén is, és a cél érdekében ellenfeleit is bevette kormányába. Stratégiája támogatást kérni politikai riválisaitól, kvázi ellenfeleiktől, akiket legyőzött, de hatalmat is ad nekik, hogy a közös gondokat együtt oldják meg.

Az előzőeket támasztja alá, hogy Obama beiktatásán az az evangélikus pap mondta az ünnepélyes imát, aki Obamával ellentétben ellenzi a melegek házasságának teljes egyenjogúságát. Sokan azt mondják, Obama nem ismeri a helyi mondást, mely szerint Washingtonban az számít barátoknak, aki nem hátulról támad, hanem előlről dőf mellbe... Az új elnök már előre jelezte, nem azzal fogja tölteni az idejét, hogy átrendezi a székeket a süllyedő Titanicon. Obama szerint Amerika nem demokratákból és republikánusokból áll, hanem amerikaiakból. Szerinte a világ gondjait nem konfrontációval, hanem kiegyezéssel kell megoldani. Ebből a szemléletből van mit tanulnunk.

Valami hasonlónak a csíráját érzékelhettük már Pécelen is, ahol a választások után a polgármester kijelentette, az önkormányzati képviselőknek ezentúl nem pártjaikat kell reklámozniuk, hanem össze kell fogniuk a város fejlődésének közös célja érdekében. Na, erre beindult a pártgépezet, és kapott a kormánypárt és az ellenzéki párt képviselője is hideget-meleget a pártközpontból, mire fel e közös koalíció, de aztán megnyugodtak a kedélyek. És működik az összefogás.

A Bibliában a békesség igen gazdag jelentésű szó. Nem véletlen, hogy a régi zsidók így is köszöntötték egymást: Shalom (=békesség). Ugyanezzel a köszöntéssel érkeztek karácsonykor az angyalok a betlehemi mezőre: Dicsőség a magasságban Istennek, a Földön békesség, az emberekhez jóakarát. A feltámadott Krisztus ezzel a szóval jelent meg tanítványai között: békesség néktek! Nem utolsó sorban pedig ezt a köszöntést vették át a keresztyén felekezetek is: a római katolikus szentmise befejező részében így köszöntik egymást a gyülekezet tagjai: legyen köztünk békesség mindenkor. A református keresztyének is így köszönnek: Áldás, békesség – Istennek dicsőség!

Az igazi békesség Istennel, önmagunkkal és a felebaráttal való békességet jelenti. Milyen szüksége is van a világnak ma a békességre mindhárom területen!

Boldogok a békességre igyekezők, mert ők Isten fainak nevezetnek. (Máté 5,9.)

Elhatalmasodik a gonoszság a Földön. Megdöbbentő dolgokat hall az ember az élet minden területéről. Némelyek úgy szenvednek autóbalesetet, hogy ellenségeik kifigyelik útvonalukat, és egy speciális készülékből előtte széndioxidot fújnak az útra, amitől az megfagy, mely épp elég arra, hogy egy kanyarban az autó megcsússzon, és kormányozhatatlanná váljon. És soha nem derül ki, mi miatt történt a baleset.

A diszkóban a fiatal fiúk nagy előszeretettel használnak különféle vegyületeket, így egy Dzsina fantázianevűt is, melyeket egy óvatlan pillanatban a lányok italába csepegtetve elkábítják őket, és órákig azt csinálnak velük, amit akarnak. De folytathatnánk a sort, merthogy ilyen világban élünk.

Milyen szüksége is van a világnak ma a békességre, ebben az évben is! Bármit szeretnénk is, ennek első lépése, hogy milyen jelszót tűzünk ki zászlónkra. Obama ezt tudta, és nyert. Igen, menni fog! Eljött a mi időnk!

Szurkolunk, hogy sikerüljön neki a békesség-teremtés, hisz ez kiható az egész világra. De mi se adjuk fel, a magunk családjában, egyházában, városában, országában és ESE-jében, tegyünk meg minden tőlünk telhetőt, mert lehet: eljött vagy újra ELJÖTT A MI IDŐNK!

Durkó Sándor László

Ismét Utazás kiállítás

Az elmúlt negyedév eseményekben dúsan telt a Gödöllő Környéki Turisztikai Egyesület háza táján. Októberben Mogyoródon a pincesoron, novemberben a Szent István Egyetemen, decemberben ismét Mogyoródon, a Pipa Csárdában tartotta az egyesület szakmai összejövetelét.

Az Önkormányzati és Területfejlesztési Minisztérium főosztályvezetője, Mátyás Roland a turizmus intézményrendszerének fejlesztéséről adott tájékoztatást Mogyoródon.

A versenyképes vendégfogadó területek kialakításának képviseletére a Nemzeti Fejlesztési Ügynökség két forduló pályázatot írt ki, az elnyerhető támogatás jelentősen segítheti az alulról felfelé építkező, önkéntességen alapuló helyi, regionális és országos rendszer kialakítását. A pályázaton a GK RTE is indult, de versenyben van, a gödöllői Szent István Egyetemen működő Innoland Közhasznú Egyesülettel, amely a novemberi szakmai napon mutatkozott be. A SZIE rektorhelyettese, Beke János az egyetem turisztikai aktivitásának bemutatását követően ismertette új idegenforgalmi képzéseit, és méltatta a GK RTE-vel való együttműködés eredményeit. Az Innoland KHE vidékfejlesztésben, a Leader akciócsoportok munkájának koordinálásában betöltött szerepéről az egyesület elnöke, dr. Nacsá János beszélt.

Az érdeklődők a GK RTE és az Innoland honlapján részletes információt találnak a kérdések kifejtésével kapcsolatban.

Sok feladat áll a térség idegenforgalmát fejleszteni kívánó csoportok előtt. A Gödöllői Kistérség Önkormányzatainak Többszörös Társulása is megfogalmaz településeinek turisztikai stratégiát közép és hosszú távra egyaránt. Félő, hogy a különböző szervezetek által megfogalmazott elképzelések megosztják a szűkös anyagi forrásokat, és párhuzamos fejlesztések indulhatnak, amelyek nem egymást erősítik.

A decemberi rendezvény nemcsak a gasztronómiáról szólt. A karácsonyi ünnepi körhöz kapcsolódó ételek vetélkedése mellett Gombás András, a Magyar Vendéglátók Egyesületének alelnöke a vendégfogadókat ellehetetlenítő intézkedésekről beszélt.

Az egyesület ügyvezetője, Bárd István felhívta a figyelmet a közelgő Utazás 2009 kiállításra, amelyen a GK RTE hagyományaihoz híven részt vesz. A rendezvény a Hungexpo területén a kőbányai vásárvárosban 2009. február 26. és március 1. között kerül megrendezésre. Az egyesület szívesen ad helyet térségi és helyi szolgáltatások bemutatkozásának személyes jelenléttel vagy információs anyaggal együtt.

Ivánkovics Zoltán

Ünnepek utáni könnyű ételek

Azt hiszem, azzal mindenki egyetért, hogy az ünnepeket követően jó lenne könnyű, de tápláló ételleket készíteni és fogyasztani. A karácsonyt megelőző – és nyugodtan állíthatom, hogy az utána következő – napokban is temérdek ennivaló van, és nem is tudjuk, hogy fog ennyi minden elfogy- ni. Persze szilveszter után kiürül a hűtő, és néhány kilóval nehezebben arra vágyunk, hogy csak valami könnyű éték kerüljön az asztalra. Karácsony előtt barátnőimmel arról beszélgettünk, hogy ki milyen men- nivaló kápráztatja el családját. Rengeteg jó ötletet hallottam, és ilyenkor nemcsak az ételféleségekről, de különbözőképpen elkészítéséről is szó esik. A temérdek édes- séghez a gyomrunk gyorsan hozzászokik, így nehezen tudjuk visszazorítani az utána való vágyakozást. Nos egy kis levezetőnek ajánlom ezt az édességet, ami garantáltan mindenkinek ízleni fog, hiszen krémes is meg nem is, édes is meg nem is, eltelít és... Mindenki kóstolja meg, és majd meglátja!

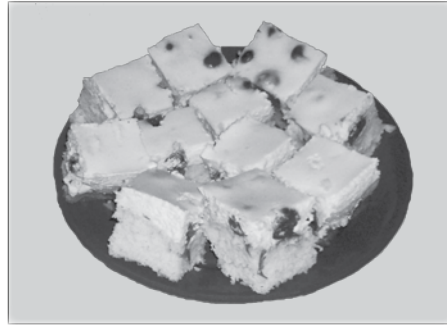
Joghurtszelet, ahogy te szereted

Hozzávalók a piskótához: 12,5 dkg liszt, 1 kk.(kiskanál) sütőpor, 12,5 dkg cukor, 12,5 dkg Rama margarin, 2 egész tojás, 1 csomag vaniliás cukor, csipet só.

Hozzávalók a joghurtos réteghez: 2 nagy pohár bármilyen ízű joghurt, ½ csomag zselatin por, ½ l habtejszín, a választott joghurthoz illő gyümölcs.

Az „ahogy te szereted” azt jelenti, hogy

minden joghurttal elkészíthető, és persze a piskóta is elhagyható. Ha nélküle készül, vizezett formába is beletölthető, hogy így dermedjen meg. Minden esetben könnyen szeletelhető lesz, és nem esik szét.

Elkészítése: A piskótához valókat a kö- vetkező sorrendbe összeállítjuk: lisztet a sütőporral, a Rámát a két cukorral, a tojás- sal és pici sóval kikeverjük, és a kettőt ösz- szevegyítjük. Előmelegített sütőbe gyorsan megsütjük. A meglangyosított joghurtra elkeverjük a zselatint, a habtejszint félig keményre verjük, és apránként ez is mehet a joghurthoz, végül a gyümölcsöt teszem bele. Aki egy picit édeesebben szereti, tehet bele 2 evőkanálnyi cukrot, de e nélkül is kellemesen édes lesz, hiszen a joghurt már önmagában is az. A piskótára öntjük az elkészült joghurtos réteget, és a hűtőben meg- dermedesztjük. Szeletekre vágva kínáljuk.

A következő étel inkább már egy könnyű

vacsorának tekinthető, ami szintén joghurt- tal fog készülni.

Joghurtos medencében fűrdött szárnyas falatok

Hozzávalók: ½ kg pulyka vagy 1 kg csir- kemell, ½ l natur joghurt, 4 gerezd fok- hagyma, só, 1 kávéskanál fehérbors, 1 db sárgarépa, 1 csomag petrzszelyem, 1 db zel- lergumó, 3 evőkanál olaj.

Hozzávalók a körethez: 1 bögre rizs, 2 db kaliforniai paprika, 1 db kígyóuborka, 1 fej lilahagyma, 2 gerezd fokhagyma, só, bors.

Elkészítése: A húst jól megmosom, kisebb darabokra vágom, és a joghurtból, a lere- szelt zellerből, sárgarépából és fűszerekből pácot (fűrdőt) készítünk. A húst egy éjsza- kán át, de ha erre nincs időnk, legalább egy órán át a fűszeres, zöldséges joghurtban puhítom, ettől igazán omlós és ízletes lesz.

Majd az olajat felhevítem, és az omlós hús mindkét oldalát aranybarnára sütöm.

A két kaliforniai paprikát megmosom, az egyiket felkockázom, a másikat ketté- vágom, és megpucolom a magházától, ez lesz a zöldköret tányérja. Az öszevágott paprikát, uborkát, lilahagymát beletöltöm a félbevágott paprikába. A hús pácolásá- ból hagyott 1 dl joghurtot az összetört fok- hagymával és borssal ízesítve a zöldségek- re öntöm. A rizst megpárolom, és szintén köretként kínálok, de ez elhagyható.

Jó étvágyat kívánok!

Laukóné Mukk Adrienn

Vasúti menetrend – érvényes: 2009. december 12-ig

Gödöllő	Isaszeg	Pécel	Budapest-Keleti pu.	Közlekedik
3:40	3:49	3:56	4:22	naponta *
4:10	4:19	4:26	4:52	naponta *
4:40	4:49	4:56	5:22	naponta *
5:10	5:19	5:26	5:52	naponta *
5:30	5:39	5:46	6:12	munkanap
5:39	5:46	5:54	6:17	naponta *
5:50	5:59	6:06	6:32	naponta *
6:10	6:19	6:26	6:52	munkanap
6:30	6:39	6:46	7:12	naponta *
6:50	6:59	7:06	7:32	naponta *
7:10	7:19	7:26	7:52	munkanap
7:40	7:49	7:56	8:22	naponta *
8:10	8:19	8:26	8:52	munkanap
8:40	8:49	8:56	9:22	naponta *
9:10	9:19	9:26	9:52	munkanap
9:40	9:49	9:56	10:22	naponta *
10:10	10:19	10:26	10:52	T
10:40	10:49	10:56	11:22	naponta *
11:10	11:19	11:26	11:52	T
11:40	11:49	11:56	12:22	naponta *
12:10	12:19	12:26	12:52	T
12:40	12:49	12:56	13:22	naponta *
13:10	13:19	13:26	13:52	T
13:40	13:49	13:56	14:22	naponta *
14:10	14:19	14:26	14:52	munkanap
14:40	14:49	14:56	15:22	naponta *
15:10	15:19	15:26	15:52	munkanap
15:40	15:49	15:56	16:22	naponta *
16:10	16:19	16:26	16:52	munkanap
16:40	16:49	16:56	17:22	naponta *
17:10	17:19	17:26	17:52	munkanap
17:40	17:49	17:56	18:22	naponta *
18:10	18:19	18:26	18:47	munkanap
18:40	18:49	18:56	19:22	naponta *
19:40	19:49	19:56	20:22	naponta *
20:40	20:49	20:56	21:22	naponta *
21:40	21:49	21:56	22:22	naponta *
22:40	22:49	22:56	23:22	naponta *

Budapest-Keleti pu.	Pécel	Isaszeg	Gödöllő	Közlekedik
4:38	5:03	5:10	5:18	naponta *
5:08	5:33	5:40	5:48	munkanap
5:38	6:03	6:10	6:18	munkanap *
6:08	6:33	6:40	6:48	munkanap
6:38	7:03	7:10	7:18	naponta *
7:08	7:33	7:40	7:48	munkanap
7:38	8:03	8:10	8:18	naponta *
8:08	8:33	8:40	8:48	munkanap
8:38	9:03	9:10	9:18	naponta *
9:08	9:33	9:40	9:48	T
9:38	10:03	10:10	10:18	naponta *
10:08	10:33	10:40	10:48	T
10:38	11:03	11:10	11:18	naponta *
11:08	11:33	11:40	11:48	T
11:38	12:03	12:10	12:18	naponta *
12:08	12:33	12:40	12:48	T
12:38	13:03	13:10	13:18	naponta *
13:08	13:33	13:40	13:48	munkanap
13:38	14:03	14:10	14:18	naponta *
14:08	14:33	14:40	14:48	munkanap
14:38	15:03	15:10	15:18	naponta *
15:08	15:33	15:40	15:48	munkanap
15:38	16:03	16:10	16:18	naponta *
16:08	16:33	16:40	16:48	munkanap
16:38	17:03	17:10	17:18	naponta *
17:08	17:33	17:40	17:48	munkanap
17:38	18:03	18:10	18:18	naponta *
18:08	18:33	18:40	18:48	munkanap
18:38	19:03	19:10	19:18	naponta *
19:08	19:33	19:40	19:48	munkanap
19:38	20:03	20:10	20:18	naponta *
20:38	21:03	21:10	21:18	naponta *
21:38	22:03	22:10	22:18	naponta *
22:38	23:03	23:10	23:18	naponta *
23:38	0:03	0:10	0:18	naponta *

T = Közlekedik 2009.01.04-től 06.15-ig, 09.01-től munkanapon.

* = Rendkívüli helyzet alkalmával közlekedő vonat.

Farsang, ünnepek, kikapcsolódás, bulik

Emlékszem, amikor gyerek voltam, mindig nagy várakozással tekintettem a farsangi időszakra. Az óvodában rendszeres volt a jelmezverseny, evés, ivás szülőkkel, pedagógusokkal. Azóta eltelt pár év, de az ünnepek (pl. a farsang) fontossága nem változott a szememben, csak felnőtt fejjel már mást látok bele az ünnepekbe, mint akkor, 5-6 évesen.

A farsang vízkeresztől hamvazószerdáig (a nagyböjt kezdetéig) tart. Keresztény szempontból ez a két legnagyobb böjti időszak közti „bulizó idő”, amikor kötöttségektől mentesen, mindenki önmérséklete szerint jól érezheti magát. Nem társul hozzá kiemelt fontossággal semmiféle egyházi esemény, az ilyenkor hagyományossá vált beöltözés, bálidőszak és ünnepségsorozatok mind a néphagyományból maradtak ránk.

Mára természetesen történtek változások a hagyományos szokásokhoz képest is. Jól megfigyelhető ez például a bálokon. Pár éve még a farsangi bál természetes velejárója volt, hogy mindenki a legjobb ruháját veszi fel. Ez egyfajta ki nem mondott szabály volt, hiszen itt nyílt a fiataloknak lehetőségük ismerkedni megrovó pillantások nélkül, az időseknek a nosztalgiazásra adott alkalmat. Ha ma benézünk egy nagyszabású bálra, nem ritkaság, hogy az öltönyhöz edzőcipő társul, a nyakkendő otthon marad, és extréménél extrémén frizuracsodák fedezhetőek fel, melyek remekül mutatnak egy diszkóban... de egy bálon? A világ változásai hatnak az ünnepekre is.

Valamiért sokan gondolják úgy, hogy egy összejövétel elengedhetetlen kelléke kell, hogy legyen az alkohol. Itt most nem kizárólagosan a farsangra gondolok, gyakorlatilag alkalom- és korosztály-függetlenül igénylik az italt. Persze híresek-hírhedtek az ittasan utcán randalírozó fiatalok, pedig nem viselkednek ők se másként, mint a jól szituált középkorostály vagy a tiszt-

tességben megöszültek... csak ők egy ideig még harsányabbak. Talán a társadalomban jelenlévő feszültség az oka, hogy ha valamit meg akarnak ünnepelni, vagy éppen ellenkezőleg: valamit gyászolnak, akkor az italhoz nyúlnak az emberek. Amikor a híradó olyan, mint egy akciófilm, robbanásokban és halálesetekben gazdag, valóban nehéz felhőtlenül ünnepelni, tiszta tudattal. De vajon tényleg nehéz? Vagy ez csak öngazolás arra, hogy egy olyan szép hagyomány, mint a farsang, vagy bármi más ilyen típusú alkalom az alkoholizálásról szóljon?

Talán túl sötét képet fest az írás a ma ünnepeiről. Valóban durván általánosítottam, és senkiben sem szeretném azt a benyomást kelteni, hogy az ünnepek a XXI. században részeg orgiákká silányultak. Valójában ez nem több egy létező, de semmiképpen sem domináns problémánál. Ünnepekre, bulikra, társas kikapcsolódásokra szükség van. Különben az élet szürke mókuserék lenne, ahol nincs másra lehetőség, csak hajtani egy ugyanolyan holnapért. Magyarországon kultúrája van a bornak, és helye van a pezsgőnek, tehát nem lehet és nem is szabad teljes egészében kizárni ezeket sem. A varázsszó a mérték. Amikor valamit ünneplünk (és tényleg ünneplünk, nem csak mondjuk), akkor valamivel oldottabb állapotba kerülünk. Az emberek levetkőzik feszességüket, gátlásosságukat, és egy kicsit önfeledten szórakoznak. Ezt nem tekinthetjük bajnak, hiszen erre való ez az egész. De elvárható, hogy mindenki ember maradjon, történjék bármi is. Születésnapon, farsangkor, karácsonykor, vízkeresztkor, és minden egyéb alkalommal is meg tudunk maradni önmagunknak. Maximum egy kicsit vidámabb önmagunknak. Végezetül szeretnék minden kedves olvasónak önfeledt szórakozásban gazdag farsangot kívánni.

Veszelszki Bálint

Ismét zeneszerzői maraton a Művészetek Palotájában! 2009-ben Dvořák műveiből válogathatunk!

Tavaly, 2008. februárjában örülhettünk először a Művészetek Palotájának termeiben az első komolyzenei maraton programjainak. Akkor Csajkovszkij életművéből válogattak a rendezők, a Művészetek Palotája és a Budapesti Fesztivál Zenekar. Az egész napos koncertsorozatot hatalmas érdeklődés fogadta.

Barátaimmal ott voltunk, igazán szenzációs élményben volt részünk, ezért akkor rögtön elhatároztuk, hogy ha tényleg hagyományteremtő lesz ez a nap, akkor mi ott leszünk a következőn is. Ez az elhatározás csak még erősebb lett, mikor nyilvánosságra hozták a döntést, hogy 2009-ben a komolyzenei maratont a nagyszerű cseh komponista, **Antonín Dvořák** életművéből állítják össze.

Tehát **2009. február 28-án 10,30 órától 22,00 óráig a Művészetek Palotájának összes termeiben Dvořák zenéjét hallgathatja a nagyeredmű.** (Üvegterem, Bartók Béla Nemzeti Hangversenyterem, Előadótérem, Fesztivál Színház, Kék terem)

A zeneszerző művészetét összesen tizenegy koncert mutatja be; a szimfonikus zenekari hangversenyek helyszíne a Bartók Béla

Nemzeti Hangversenyterem, a kamarazeneieké pedig a Fesztivál Színház lesz.

A szünet nélküli koncertek (a műsort nyitó oratórium kivételével) 45 percesek, akinek tehát kedve és kitartása van, akár mind a tizenegyet végighallgathatja.

A maraton művészeti vezetője, **Fischer Iván** a műsort úgy állította össze, hogy abban szerepeljenek az életmű legnépszerűbb darabjai. A koncerteket a maraton műsorán nem szereplő Dvořák-művek videofelvételének ingyenesen megtekinthető vetítése és a zeneszerző életét bemutató kiállítás egészítik ki.

A Dvořák-maraton részletes programja megtekinthető a MüPa és a Budapesti Fesztivál Zenekar honlapján. Némi elfogultsággal én a számomra legkedvesebb program részletes ismertetőjét teszem ide, talán akad, akinek szintén érdekes lesz, és útra kel február 28-án, szombaton.

VIDEOVETÍTÉSEK – helyszín a Művészetek Palotájának előadótéreme.

(Jegyek előre nem válthatók, a belépés – a terem befogadóképességének függvényében – ingyenes):

13.00–15.35 Ruzsalka – opera három felvonásban, op. 114 (B. 203)

A Párizsi Operaház 2002-es előadásának felvétele (155’)

Jegyárak: 600 Ft/koncert, 4 koncert: 1800 Ft, 11 koncert: 5400 Ft – a vetítések ingyenesen látogathatók!

Ugyancsak a Művészetek Palotájában, szorosan ehhez a programhoz kapcsolódóan kiállítás nyílik a Zászlóterben „**Dvořák Ruzsalkája** – Kiállítás a prágai Antonín Dvořák Múzeum gyűjteményéből” címmel. **A kiállítás 2009. február 24-től március 9-ig tekinthető meg.**

A kiállítás anyagát Dvořák Ruzsalka című operájának 1901-ben a prágai Nemzeti Színházban tartott ősbemutatójához, valamint legsikeresebb későbbi előadásaihoz kapcsolódó dokumentumok és jelmezek alkotják.

A tárlatot a legsikeresebb külföldi színrevitelek – Lipcse, Bécs, Berlin, New York, Párizs – dokumentációja és világhírű előadóművészek, köztük Gabriela Benačková és Peter Dvorský régi felvételei színesítik. A kiállításához vetítések is kapcsolódnak.

Csontos Tamásné